25 Δεκεμβρίου.
† Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργʹ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (……), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Στιχηρὰ δ' εἰς στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

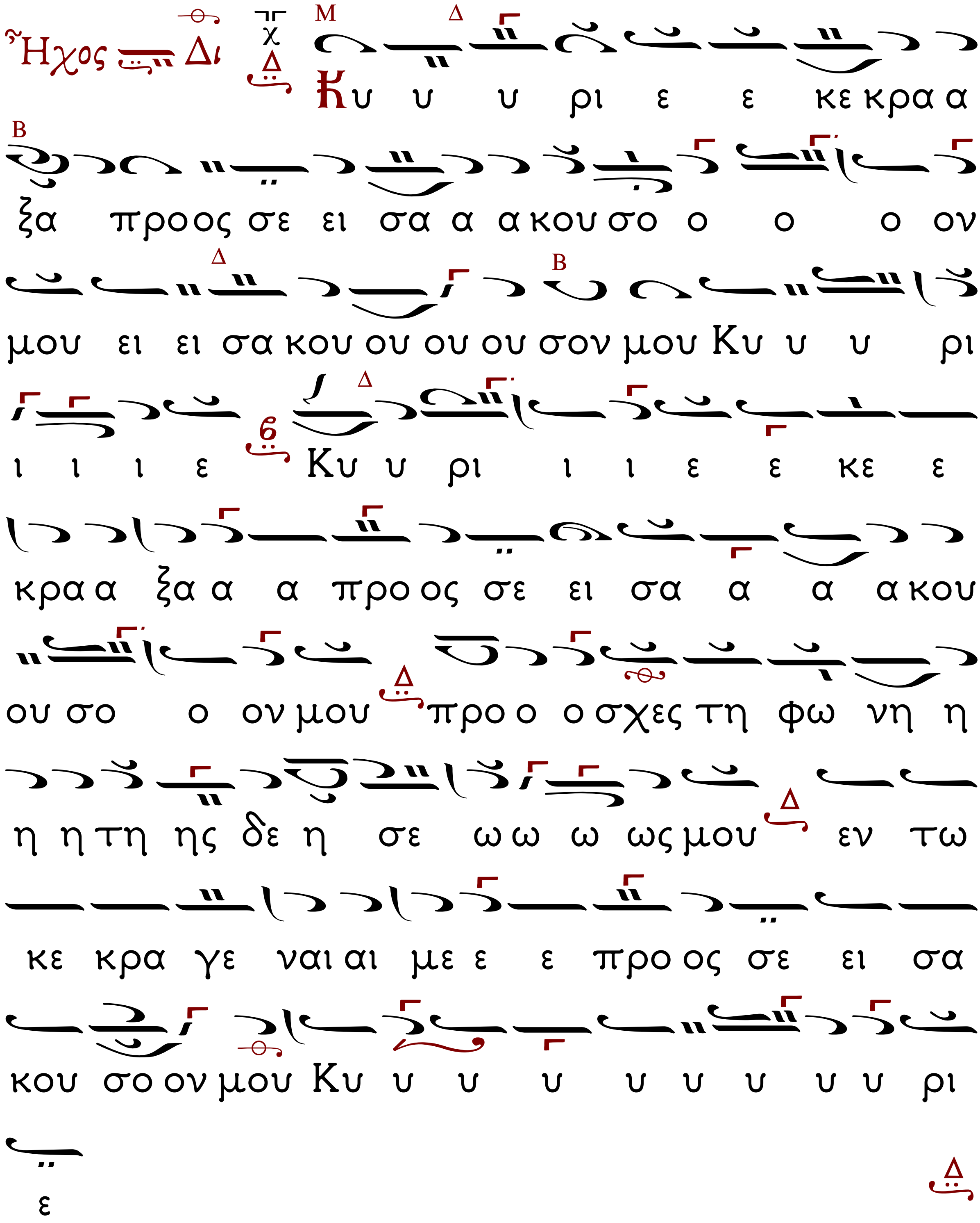

Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ
χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α
α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου
ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων
μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου
σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι
ε

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε
στιν

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, κἀγὼ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

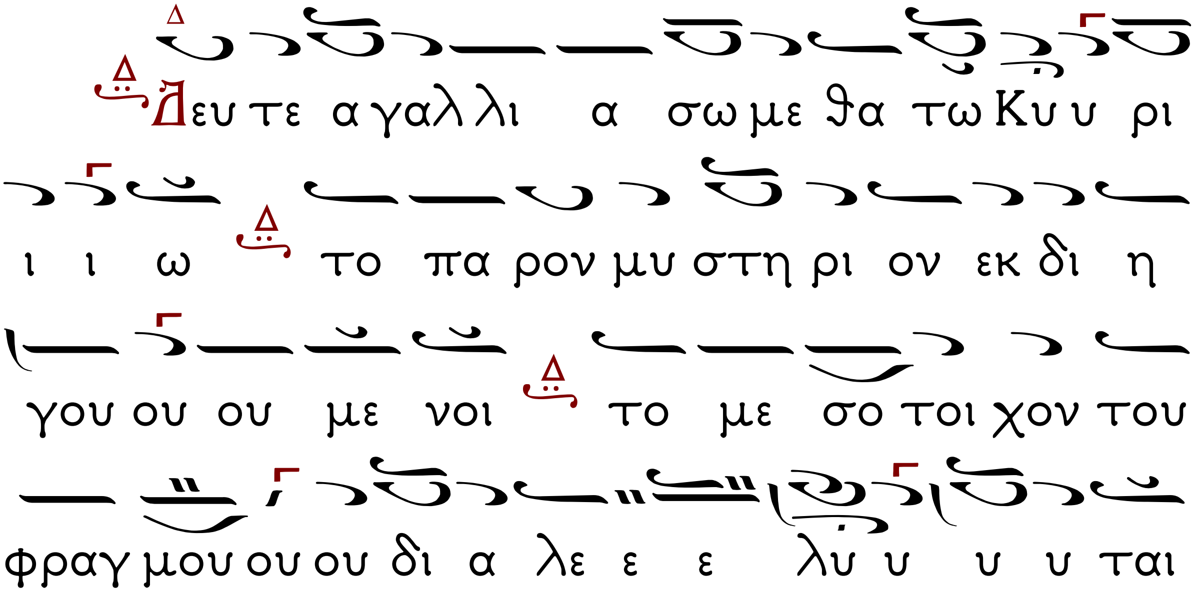

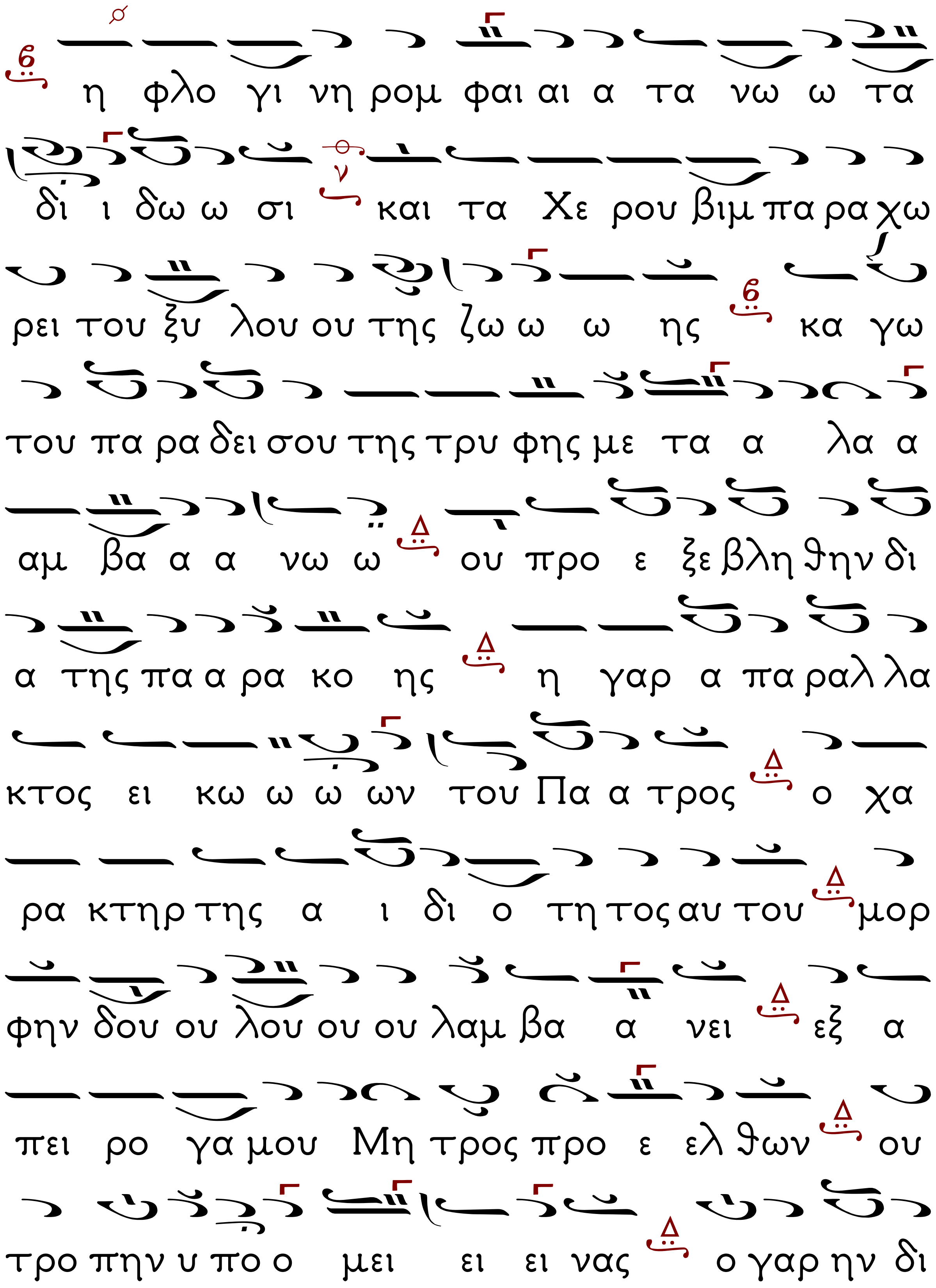
η φλο γι νη ρομ φαι αι α τα νω ω τα
δι ι δω ω σι και τα Χε ρου βιμ πα ρα χω
ρει του ξυ λου ου της ζω ω ω ης κα γω
του πα ρα δει σου της τρυ φης με τα α λα α
αμ βα α α νω ω ου προ ε ξε βλη θην δι
α της πα α ρα κο ης η γαρ α πα ραλ λα
κτος ει κω ω ω ων του Πα α τρος ο χα
ρα κτηρ της α ι δι ο τη τος αυ του μορ
φην δου ου λου ου ου λαμ βα α νει εξ α
πει ρο γα μου Μη τρος προ ε ελ θων ου
τρο πην υ πο ο μει ει ει νας ο γαρ ην δι

ε μει νε Θε ος ων α α λη θι ι ι νος

και ο ουκ ην προ σε λα βεν αν θρω πος γε

νο με ε νος δι α φι ι ι λα α αν θρω πι ι

αν αυ τω ω βο η η η σω ω ω ω ω ω

μεν ο τε χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε

λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον

τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, κἀγὼ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

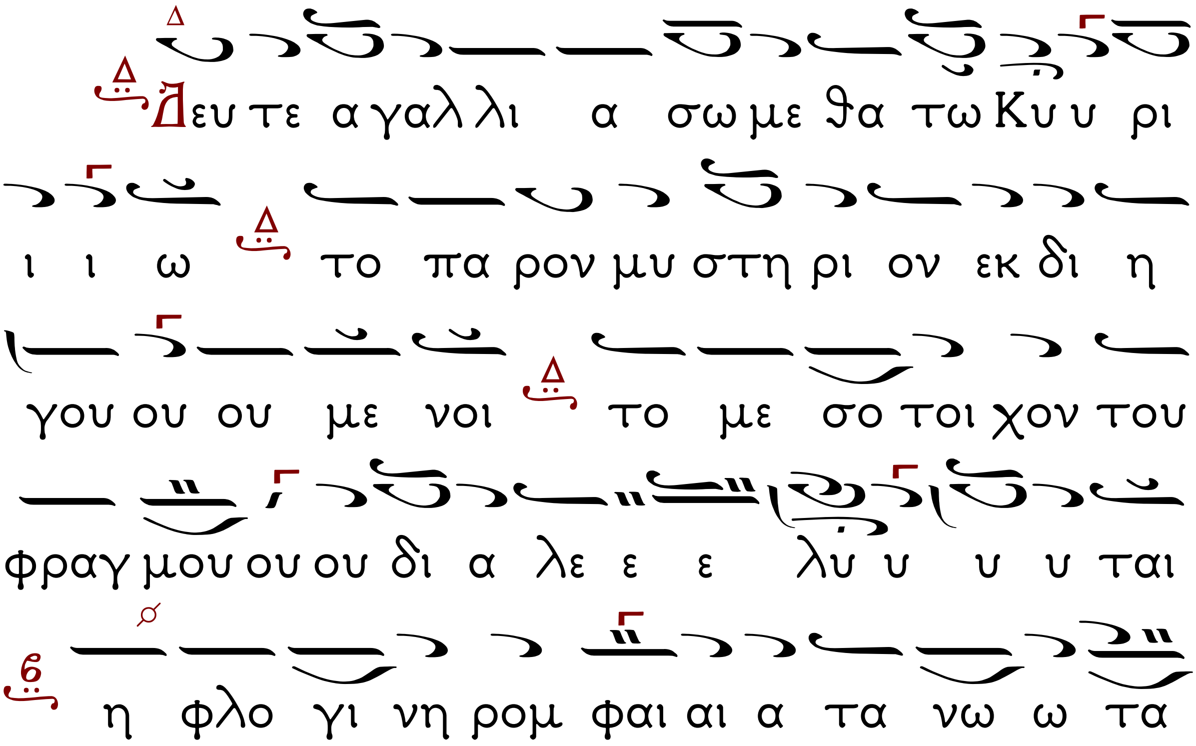

δι ι δω ω σι και τα Χε ρου βιμ πα ρα χω

ρει του ξυ λου ου της ζω ω ω ης κα γω

του πα ρα δει σου της τρυ φης με τα α λα α

αμ βα α α νω ω ου προ ε ξε βλη θην δι

α της πα α ρα κο ης η γαρ α πα ραλ λα

κτος ει κω ω ω ων του Πα α τρος ο χα

ρα κτηρ της α ι δι ο τη τος αυ του μορ

φην δου ου λου ου ου λαμ βα α νει εξ α

πει ρο γα μου Μη τρος προ ε ελ θων ου

τρο πην υ πο ο μει ει ει νας ο γαρ ην δι

ε μει νε Θε ος ων α α λη θι ι ι νος

και ο ουκ ην προ σε λα βεν αν θρω πος γε

νο με ε νος δι α φι ι ι λα α αν θρω πι ι

αν αυ τω ω βο η η η σω ω ω ω ω ω

μεν ο τε χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε

λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι

σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα· Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρῴδης ἐταράττετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Του Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη η θε

ε εν τος εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε

νου πε φω ω τι ι σται τα συ υ υμ πα α

α αν τα ποι με νων γαρ α γρα αυ λου

ου ουν των και μα γων προ ο ο σκυ νου ουν

των αγ γε λων α νυ μνουν των Η ρω ω

δης ης ε τα ρα α α ατ τε ε ε ε το

ο τι Θε ος εν σαρ κι ι ι ε φα α νη

Σω τηρ των ψυ υ χω ω ων η η η η

μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σων των α νο μι ω ω ων αυ του

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα· Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρῴδης ἐταράττετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Του Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη η θε

ε εν τος εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε

νου πε φω ω τι ι σται τα συ υ υμ πα α

α αν τα ποι με νων γαρ α γρα αυ λου

ου ουν των και μα γων προ ο ο σκυ νου ουν

των αγ γε λων α νυ μνουν των Η ρω ω

δη ης ε τα ρα α α ατ τε ε ε ε το

ο τι Θε ος εν σαρ κι ι ι ε φα α νη

Σω τηρ των ψυ υ χω ω ων η η η η

μων

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε α υ τον παν τε ες οι λα

α οι

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός,

τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὢν καὶ προών, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

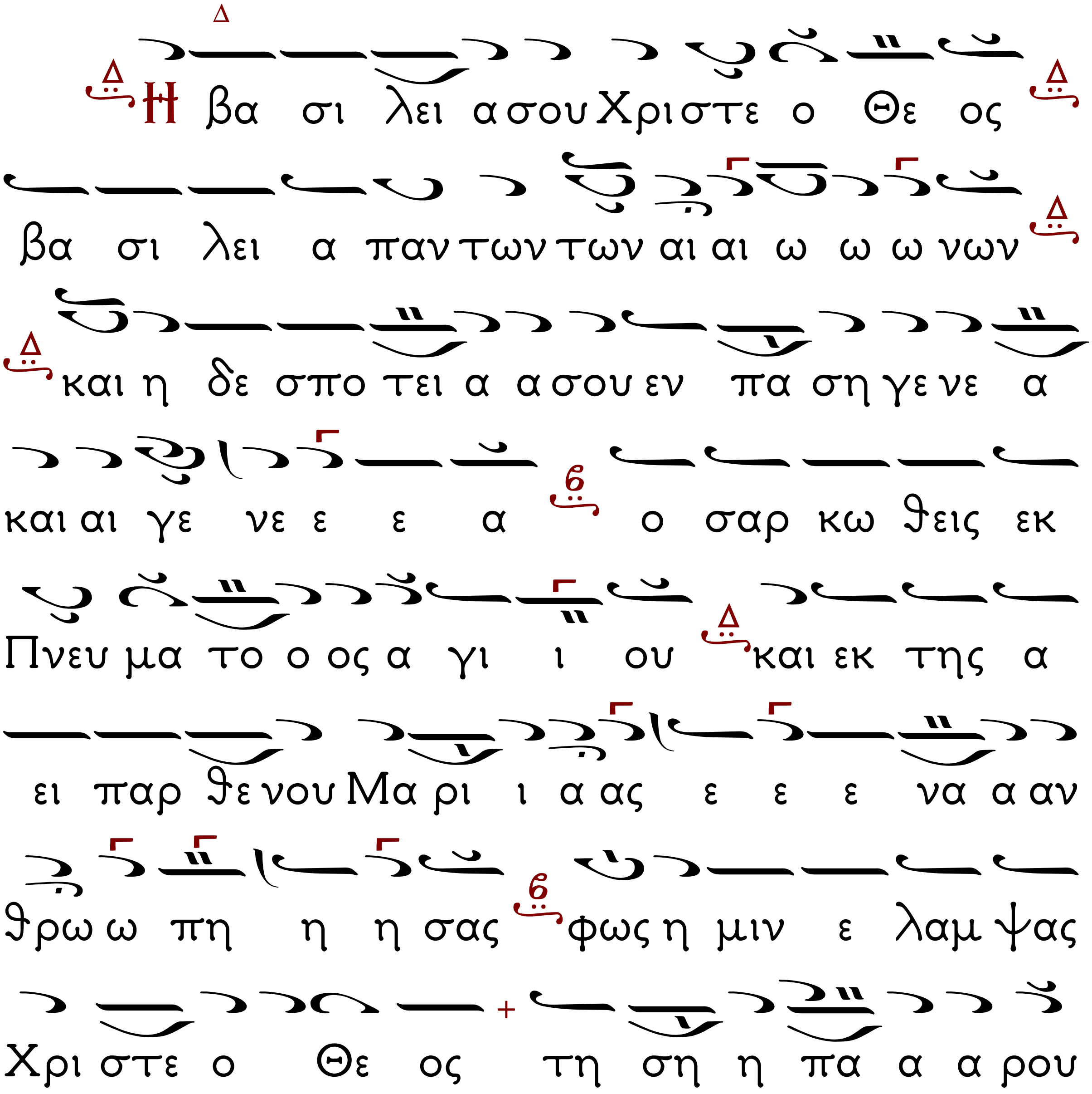

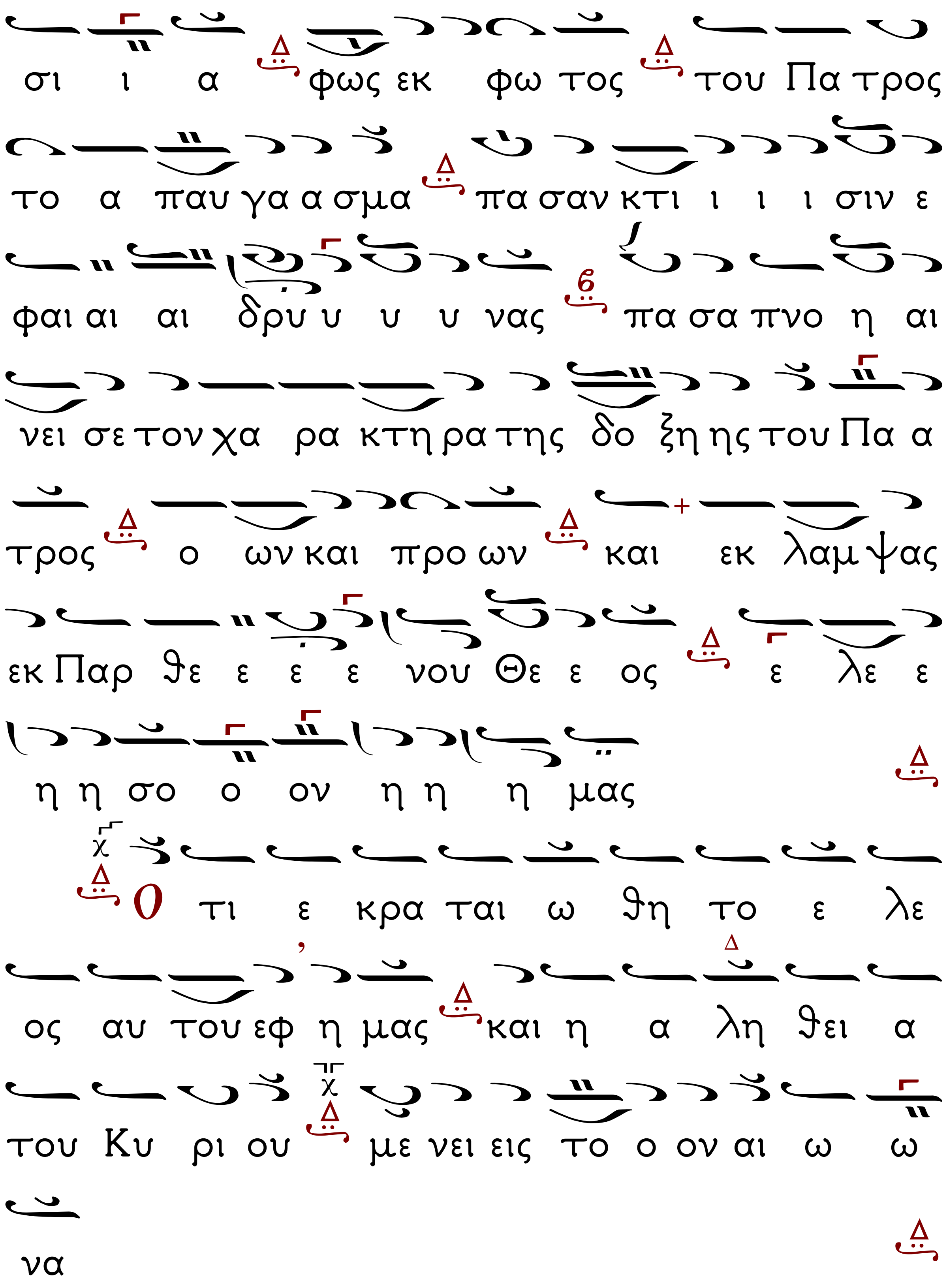
σι ι α φως εκ φω τος του Πα τρος
το α παυ γα α σμα πα σαν κτι ι ι ι σιν ε
φαι αι αι δρυ υ υ υ νας πα σα πνο η αι
νει σε τον Χα ρα κτη ρα της δο ξη ης του Πα α
τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας
εκ Παρ ϑε ε ε ε νου Θε ε ος ε λε ε
η η σο ο ον η η η μας
Ο τι ε κρα ται ω ϑη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη ϑει α
του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω
να

Τὶ σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

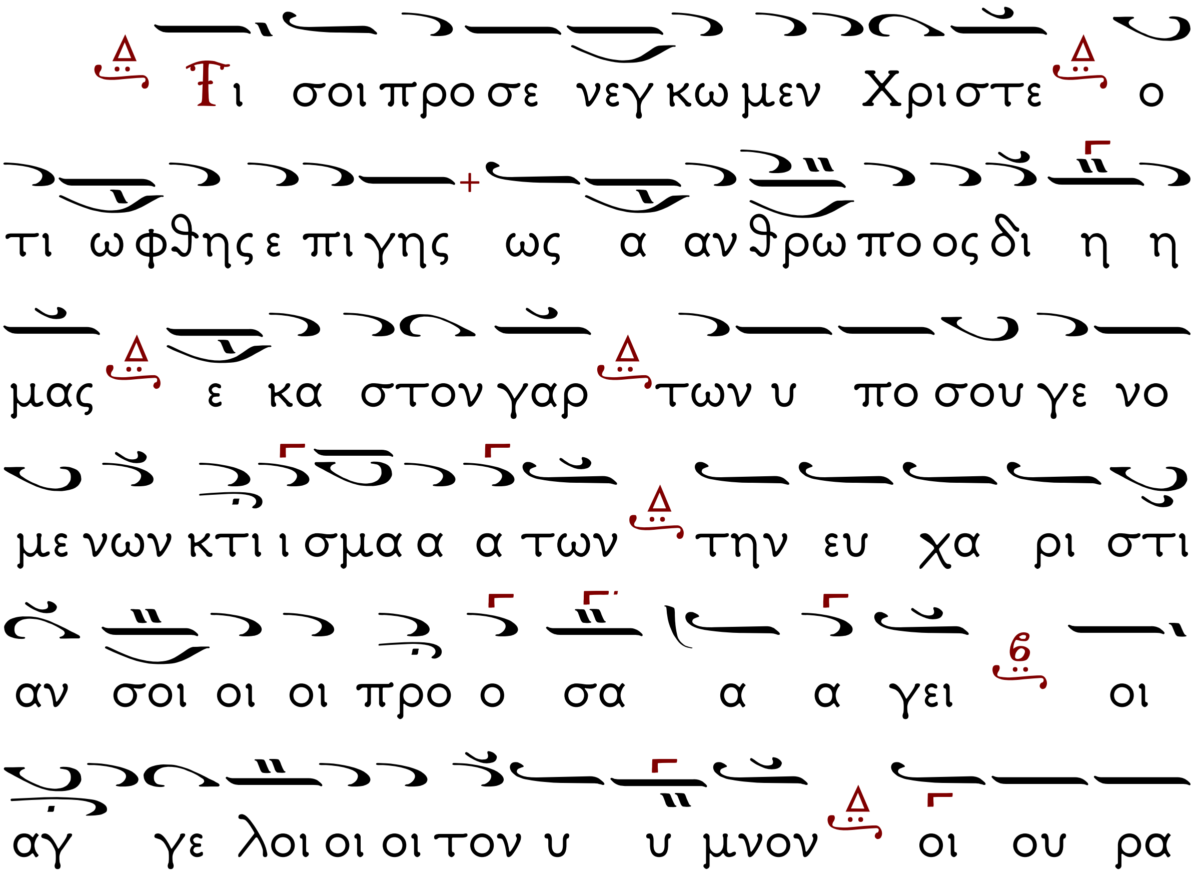

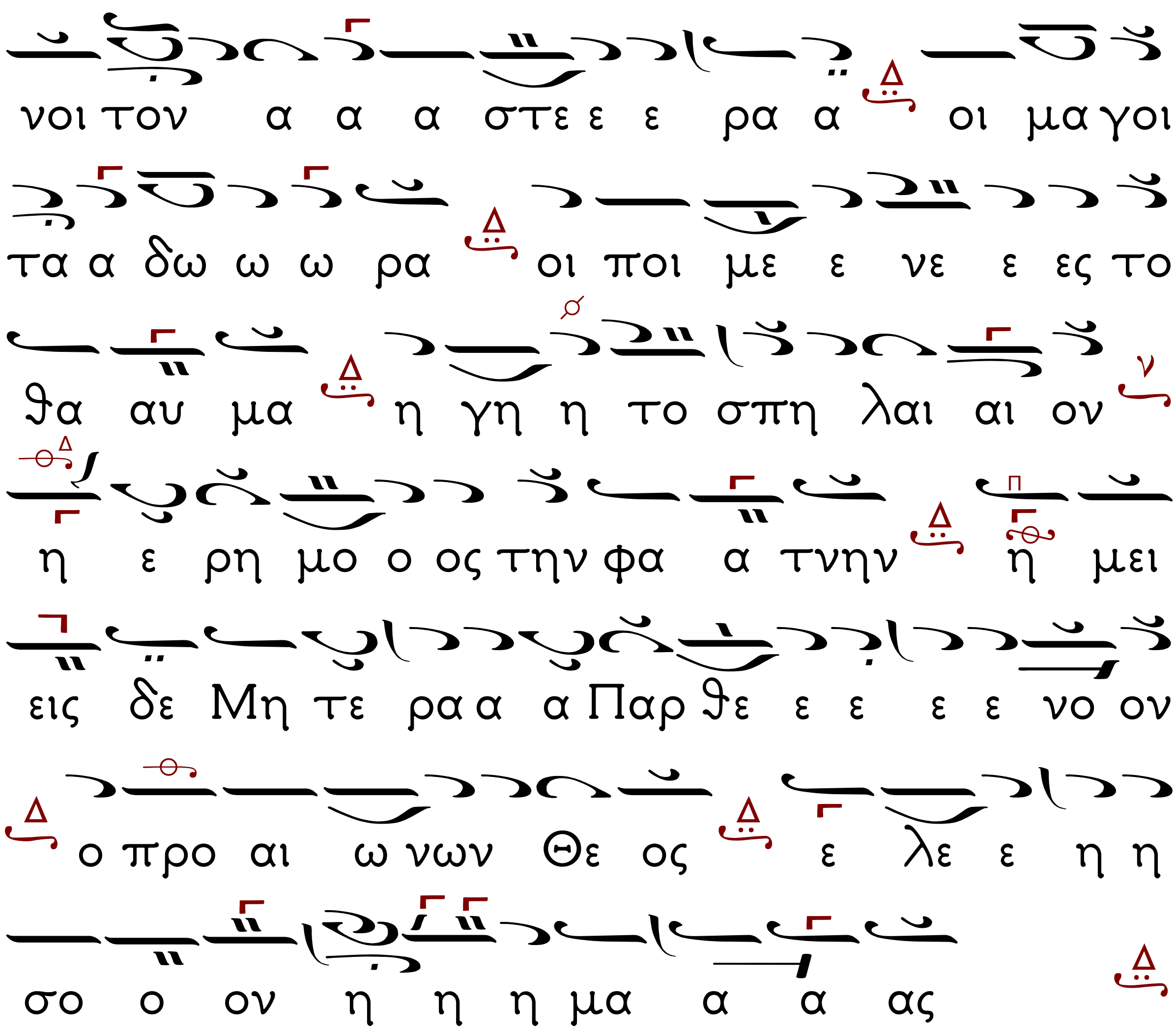
νοι τον α α α στε ε ε ρα α οι μα γοι
τα α δω ω ω ρα οι ποι με ε νε ε ες το
θα αυ μα η γη η το σπη λαι αι ον
η ε ρη μο ο ος την φα α τνην η μει
εις δε Μη τε ρα α α Παρ θε ε ε ε ε νο ον
ο προ αι ω νων Θε ος ε λε ε η η
σο ο ον η η η μα α α ας

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος Δι.

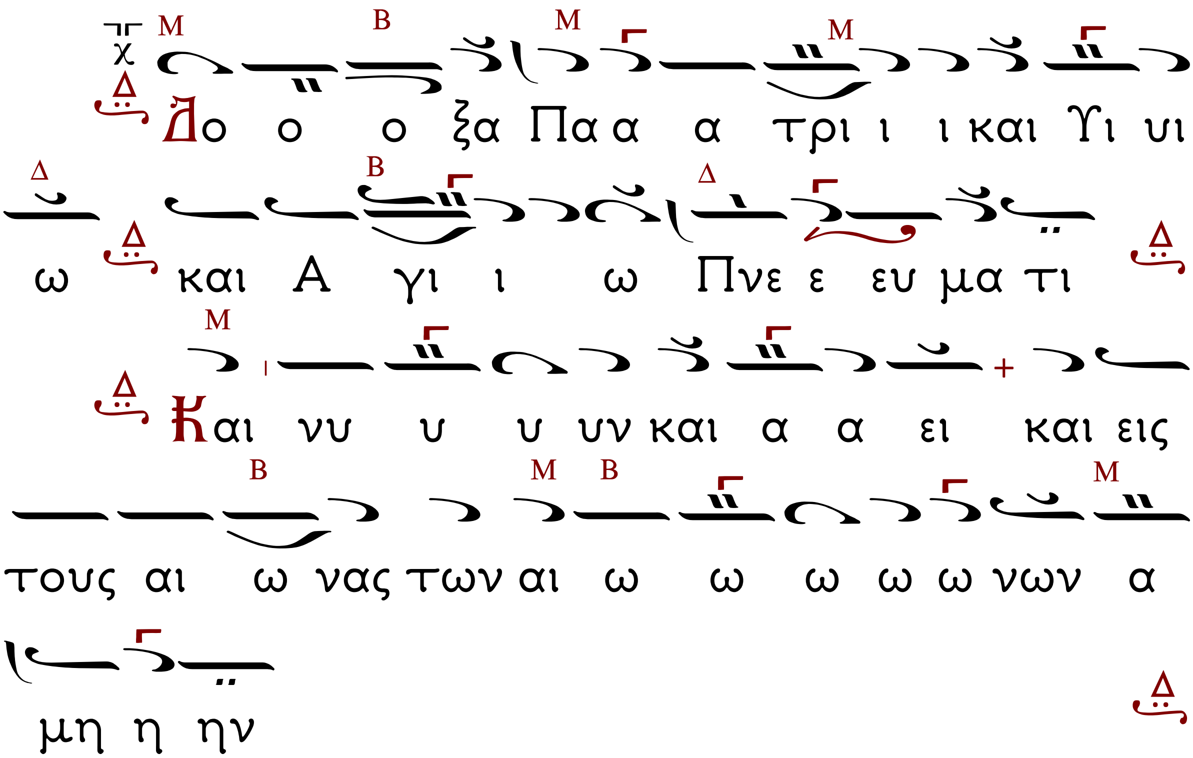

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο, καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αὐ γου ου ου στου ου μο ο να αρ χη η
σα α αν τος ε ε ε πι τη ης γη η ης
η πο λυ αρ χι α των αν θρω ω ω ω πων ε
πα α αυ σα α α α το και σου ου ου ε
ναν θρω πη η σα α αν τος ε ε εκ της Α α
γνη η ης η πο λυ θε ι α των ει δω
ω ω ω λων κα τη η ηρ γη η η η ται υ
πο μι αν βα σι λει αν ε εγ κο ο σμι
ι ι ον αι αι πο ο ο ο λεις γε γε ε ε
νη η η ην ται και εις μι αν δε σπο τει αν
Θε ε ο ο τη η η τος τα ε ε ε

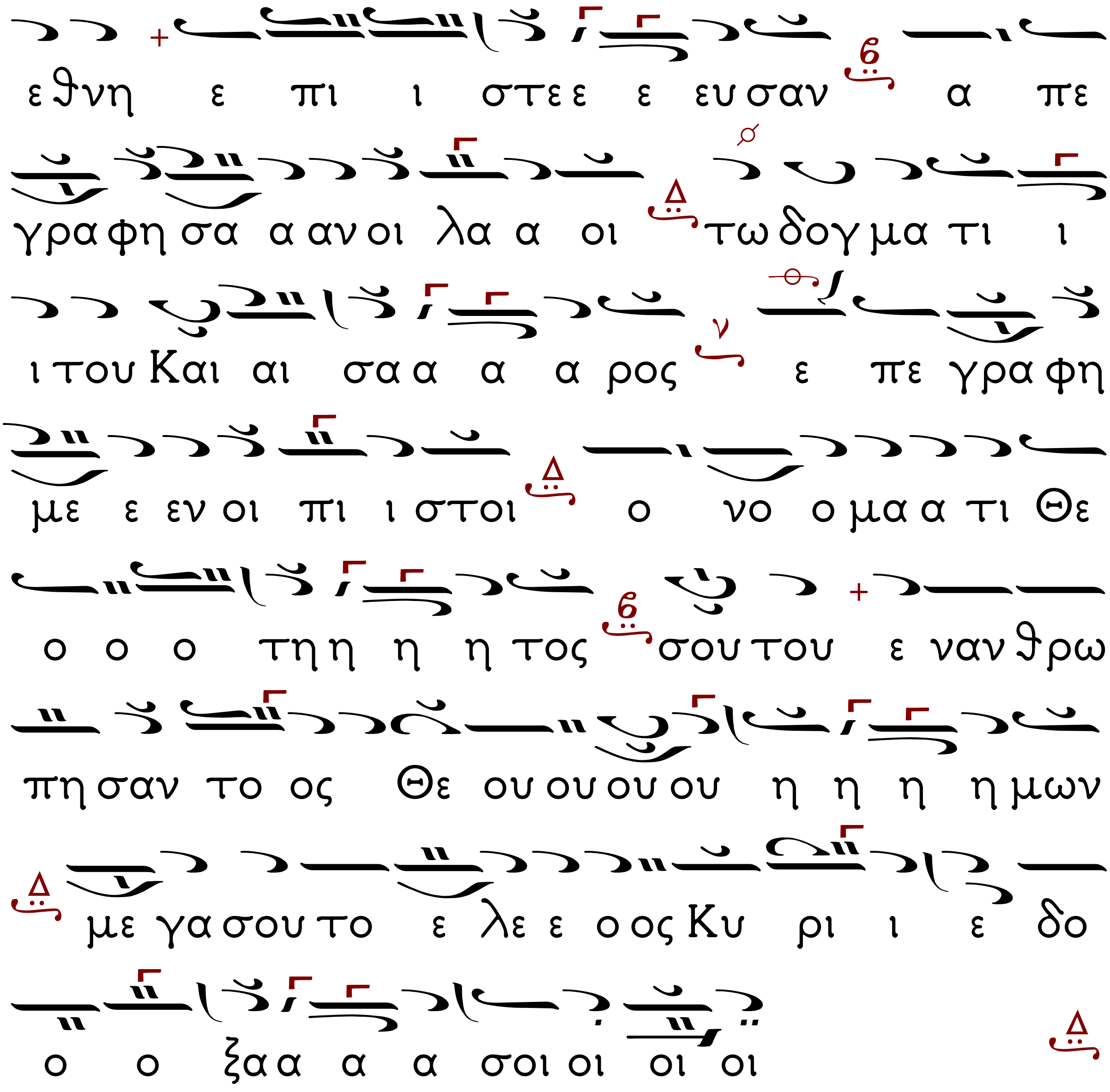

Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου.

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

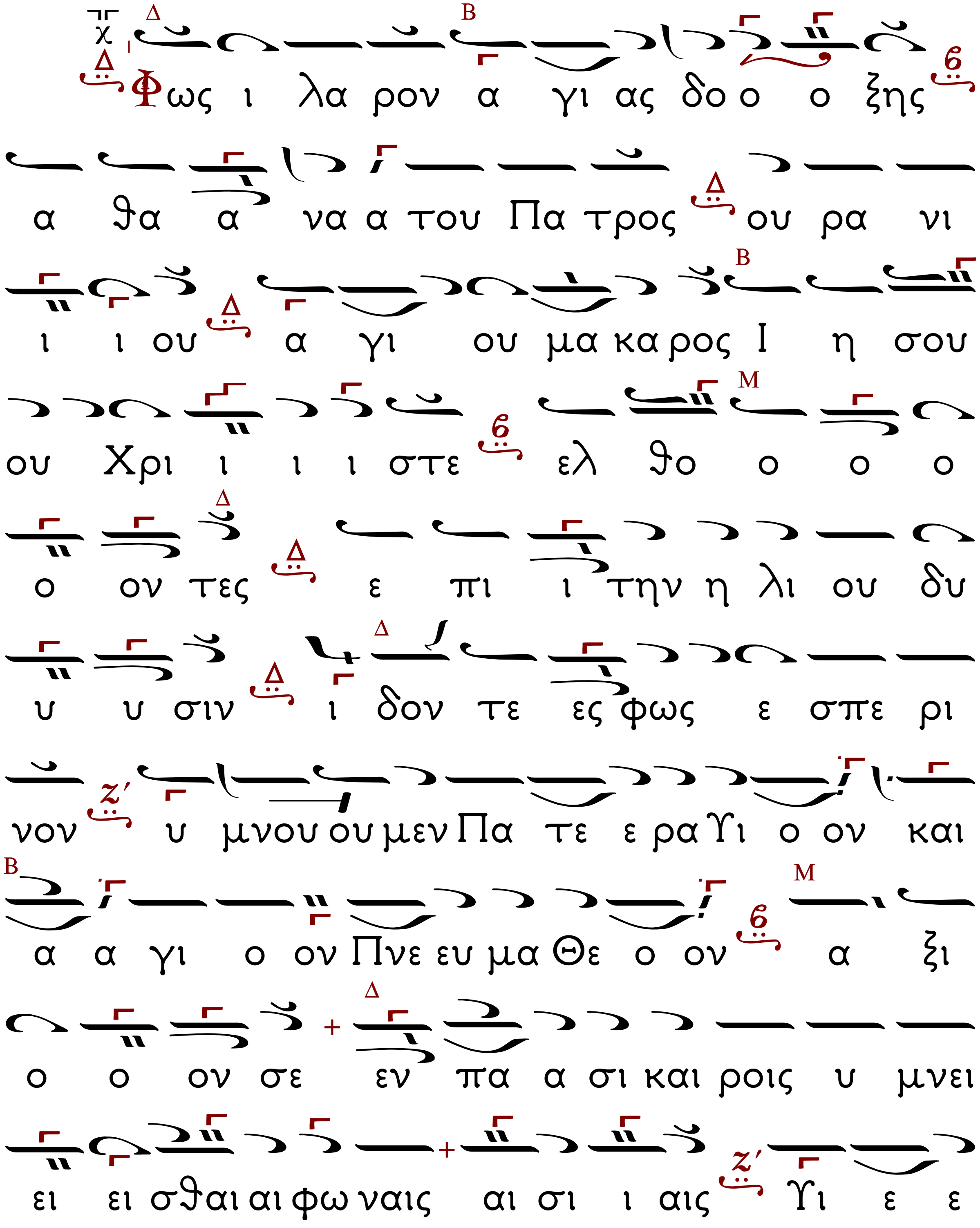

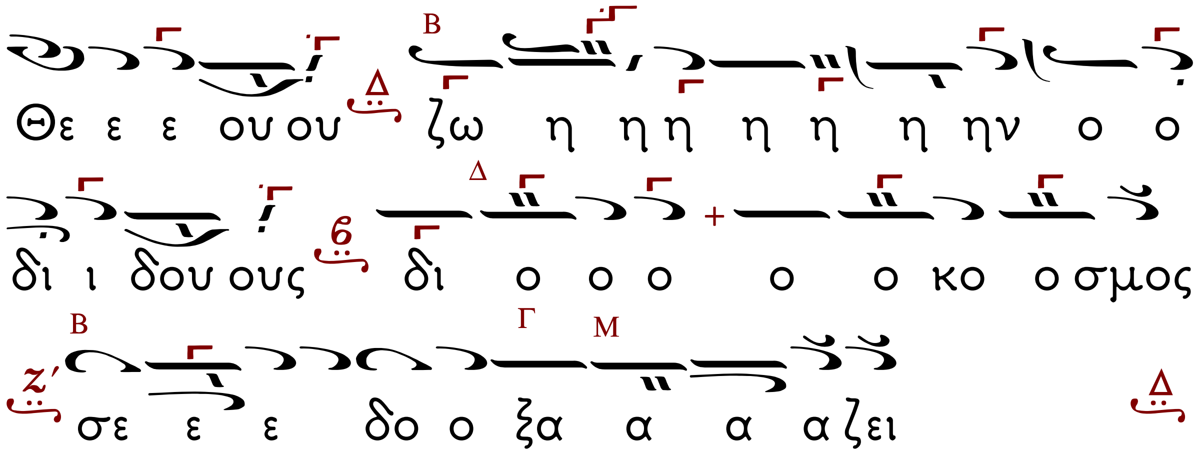

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τὸ Α´ Ἀνάγνωσμα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡ μ έ ρ α ν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν Ν ύ κ τ α· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα Ο ὐ ρ α ν ὸ ν, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς

συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν Γ ῆ ν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν Θ α λ ά σ σ α ς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν.
Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.
Ἦχος πλ. β' ἐκ τοῦ Δι

Λα θων ε τε χθης υ πο ο το σπη λαι ον
αλλ ου ρα νος σε πα σιν ε ε κη ρυ ξεν ω
σπερ στο μα τον α στε ρα προ βαλ λο με νος Σω
τηρ και μα γους σοι προ ση νεγ κεν εν πι
στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η
σον η μας

Στίχος α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Και μα γους σοι προ ση νεγ κεν εν πι
στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η

σον η μας

Στίχος β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

Και μα γους σοι προ ση νεγ κεν εν πι

στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η

σον η μας

Στίχος γ΄. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

Και μα γους σοι προ ση νεγ κεν εν πι

στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η

σον η μας

Στίχος δ΄. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ, Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

Και μα γους σοι προ ση νεγ κεν εν πι στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η σον η μας

Στίχος ε΄. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ, Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Και μα γους σοι προ ση νε γκεν εν πι στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Λα θων ε τε χθης υ πο ο το σπη λαι ον αλλ ου ρα νος σε πα σιν ε ε κη ρυ ξεν ω σπερ στο μα τον α στε ρα προ βαλ λο με νος Σω

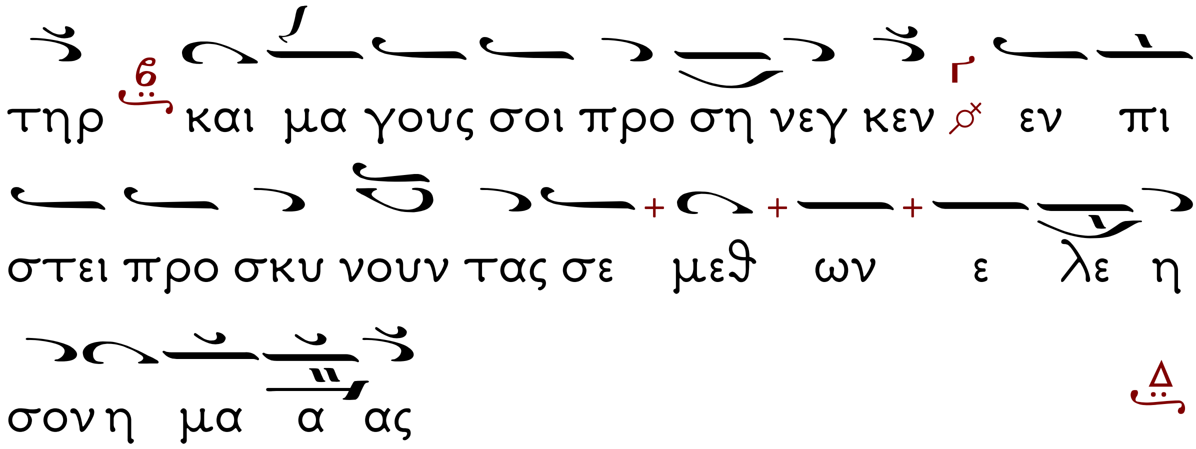

Εἶτα, τὸ ἐφεξῆς Ζ΄ Ἀνάγνωσμα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ, 9, 6-7)

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυῒδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ο ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἦχος πλ. α΄ ἐκ τοῦ Δι

Α νε τει λας Χρι στε ε εκ Παρ θε νου νο η τε η λι ε της δι και ο συ νης και α στηρ σε υ πε δει ξεν εν σπη λαι ω χω ρου ου ου με νον τον α χω ρη τον μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα σοι οι

Στίχος α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο

δο τα δο ξα σοι οι

Στίχος β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος ἀπὸ τότε.

Μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα σοι οι

Στίχος γ΄. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα σοι οι

Στίχος δ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα σοι οι

Στίχος ε΄. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα σοι οι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Α νε τει λας Χρι στε ε εκ Παρ θε νου νο η τε η λι ε της δι και ο συ νης και α στηρ σε υ πε δει ξεν εν σπη λαι ω χω

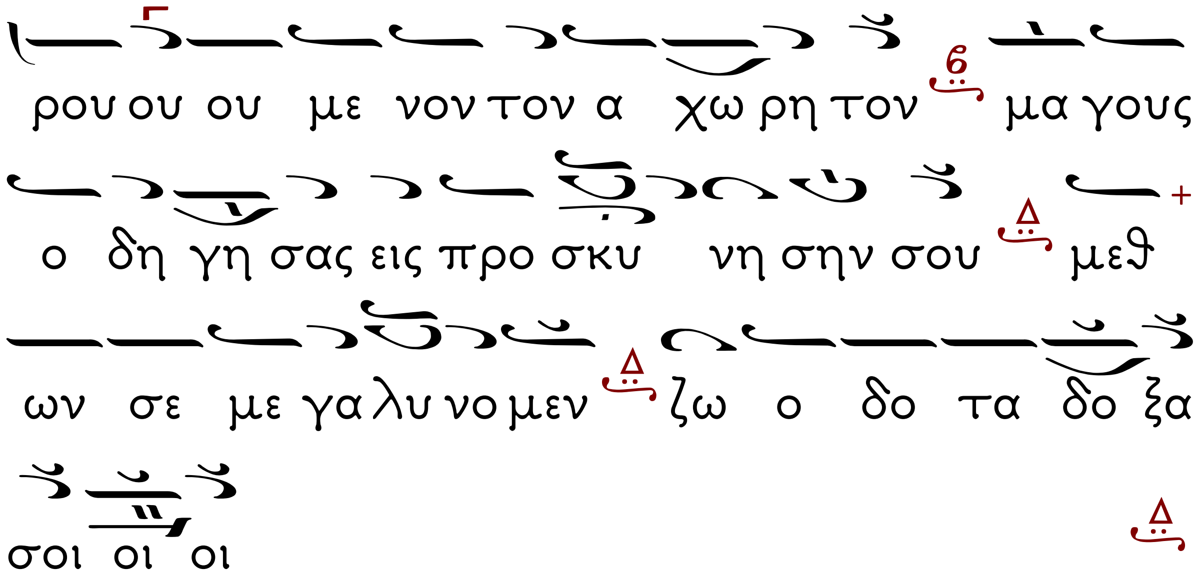
ρου ου ου με νον τον α χω ρη τον μα γους
ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην σου μεθ
ων σε με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα
σοι οι οι

Εἶτα, τὸ ἐφεξῆς Η΄ Ἀνάγνωσμα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 7, 10-16 & 8, 1-4, 8-10)

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω ουδ᾽ οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυῒδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐ μ μ α ν ο υ ὴ λ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου. Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχιου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ

ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεὸς. Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ᾽ ἡμῶν Κύριος ὁ Θεὸς.

ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΜΕΛΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΝ.

Ἦχος Δι

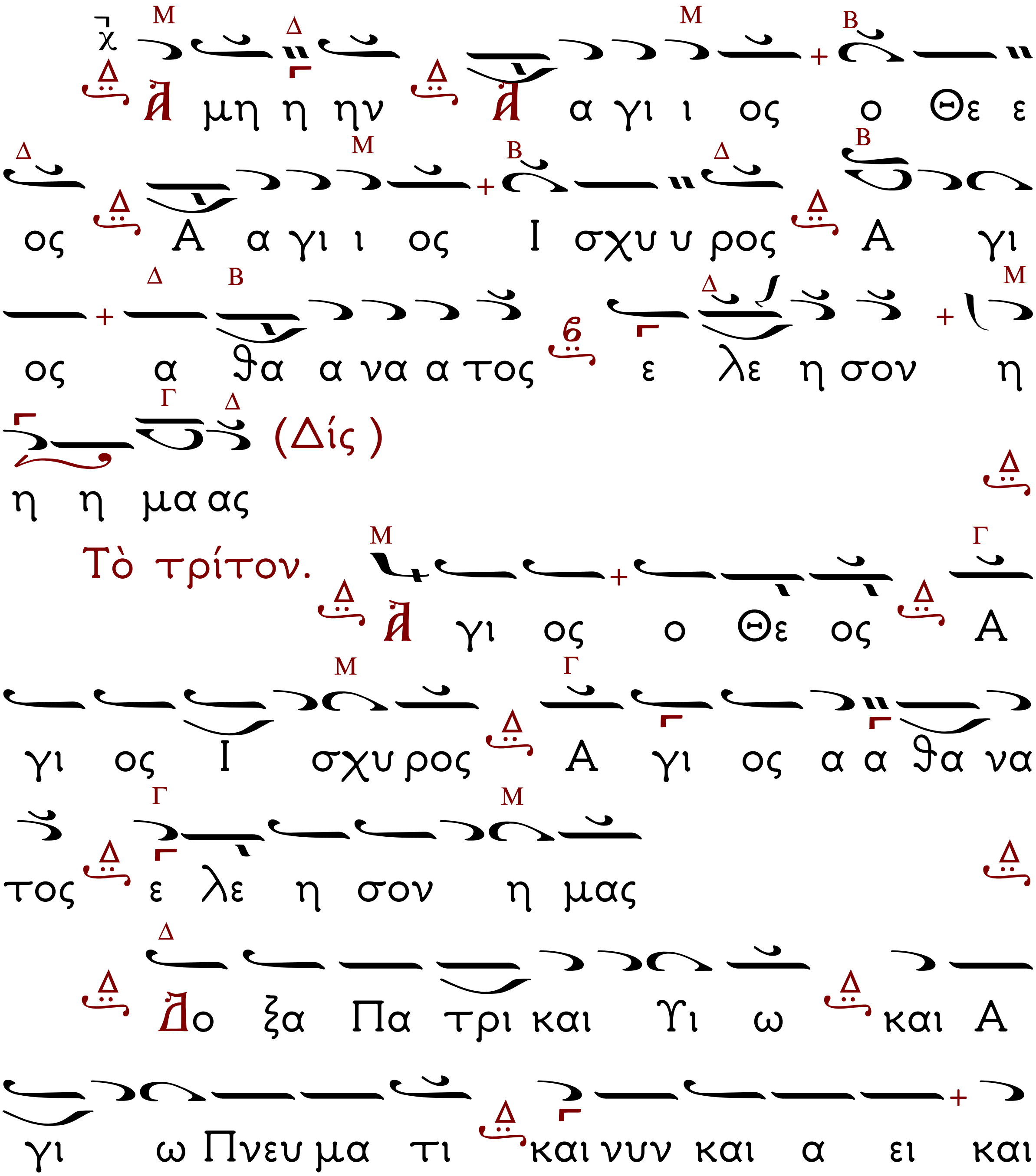

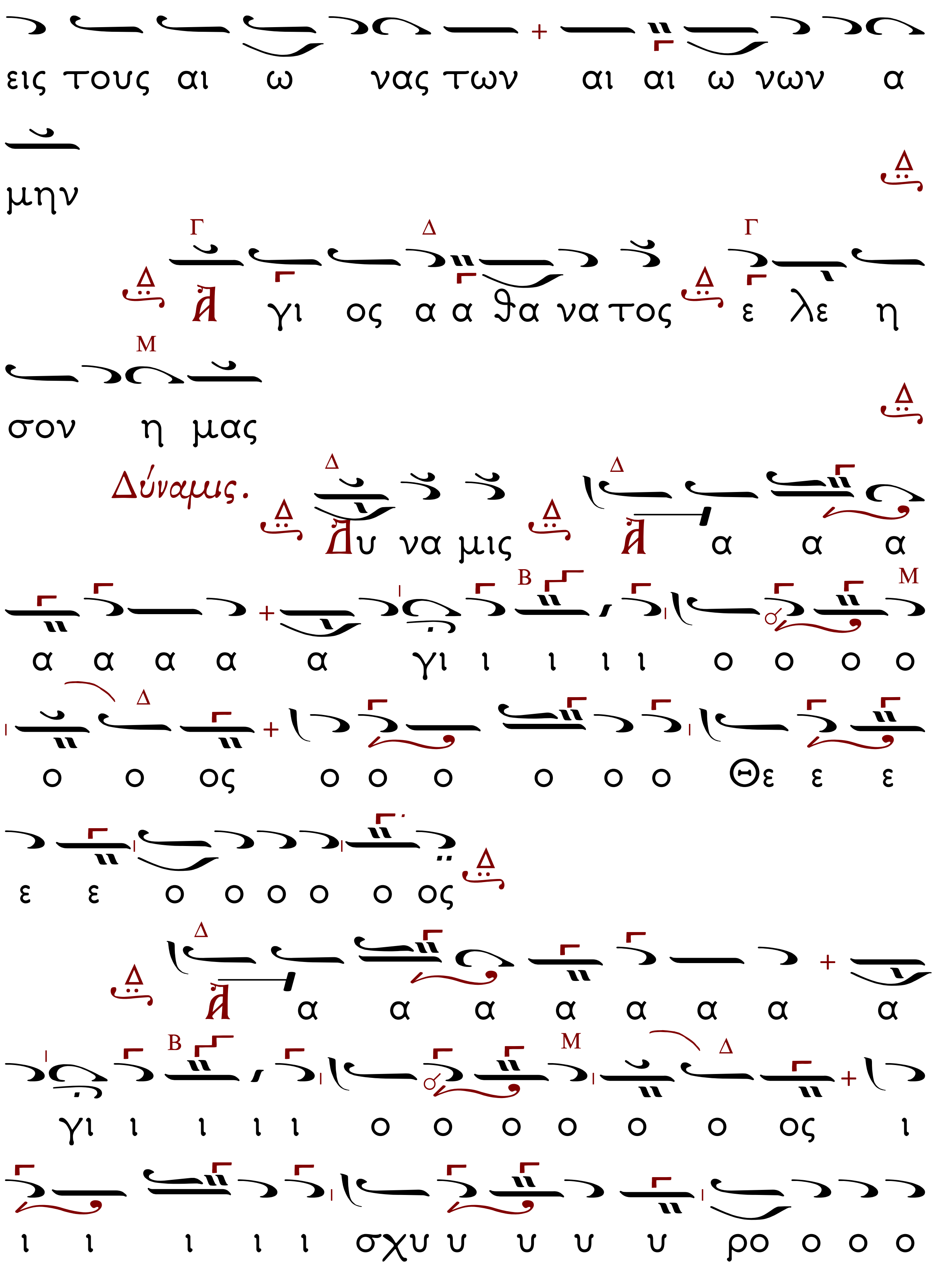
εις τους αι ω νας των αι αι ω νων α
μην
Ἅ γι ος α α θα να τος ε λε η
σον η μας
Δύναμις.
Δυ να μις Α α α α
α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ε
ε ε ο ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ος ι
ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ος

Α α α α α α α α α γι ι
ι α α γι ι ι ος α θα α α α α
α α α α α α α α α α α α α κα α α
κε α θα να το ο ο ο ο ο ο ος
Ε ε ε ε ε λε ε η σο ο ο
ον η μα ας

Μεθ᾽ ὅ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Εἶτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος α΄.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι᾽ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι᾽ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς

τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ᾽ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεῦμα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς

λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος πλ. δ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.....

(Κεφ. 2, 1-20)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ,

ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος. Μὴ φοβεῖσθε· Ἰδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυῒδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ᾿ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς

ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον, τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου, καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Χερουβικόν Σύντομον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Δι

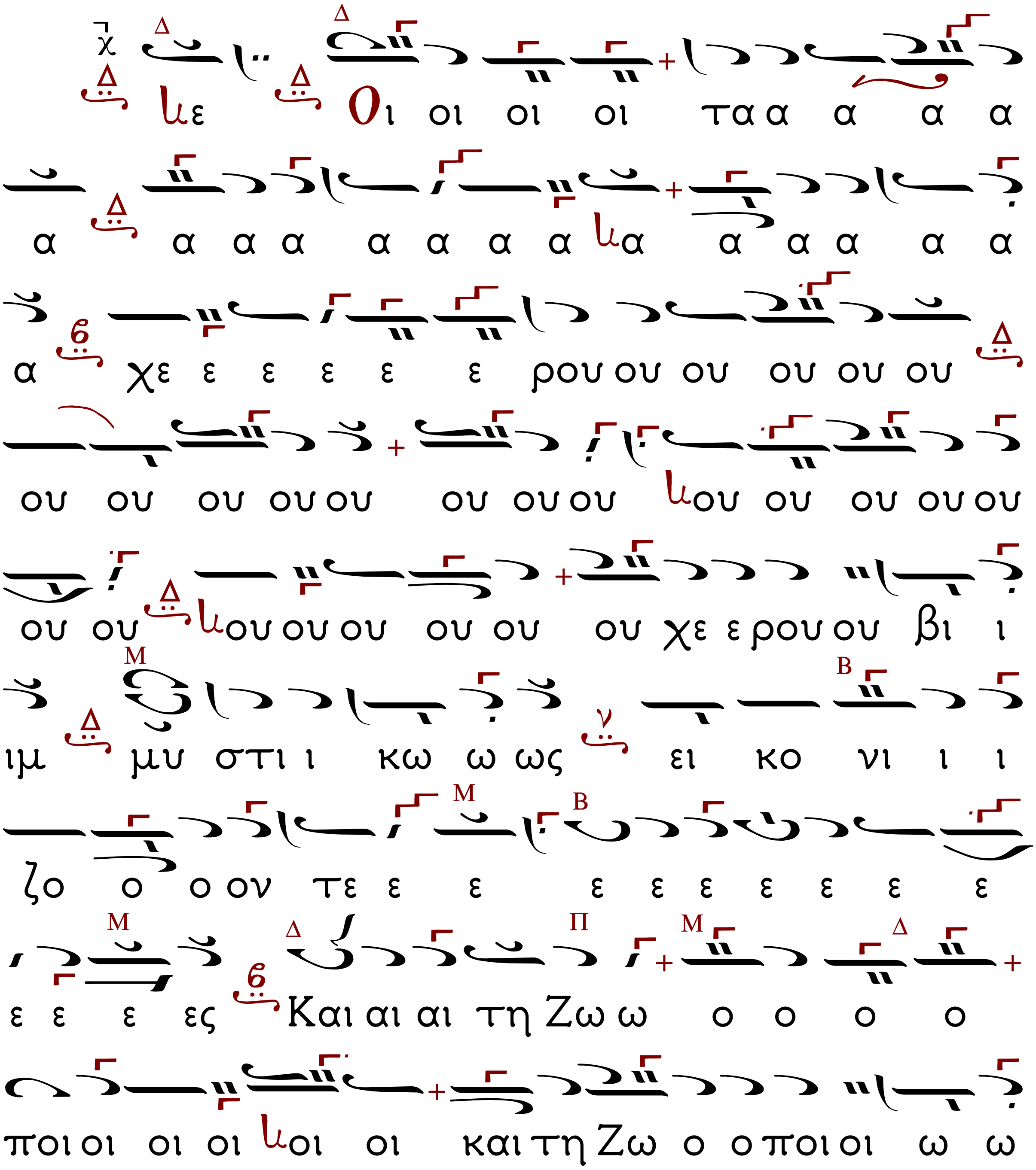

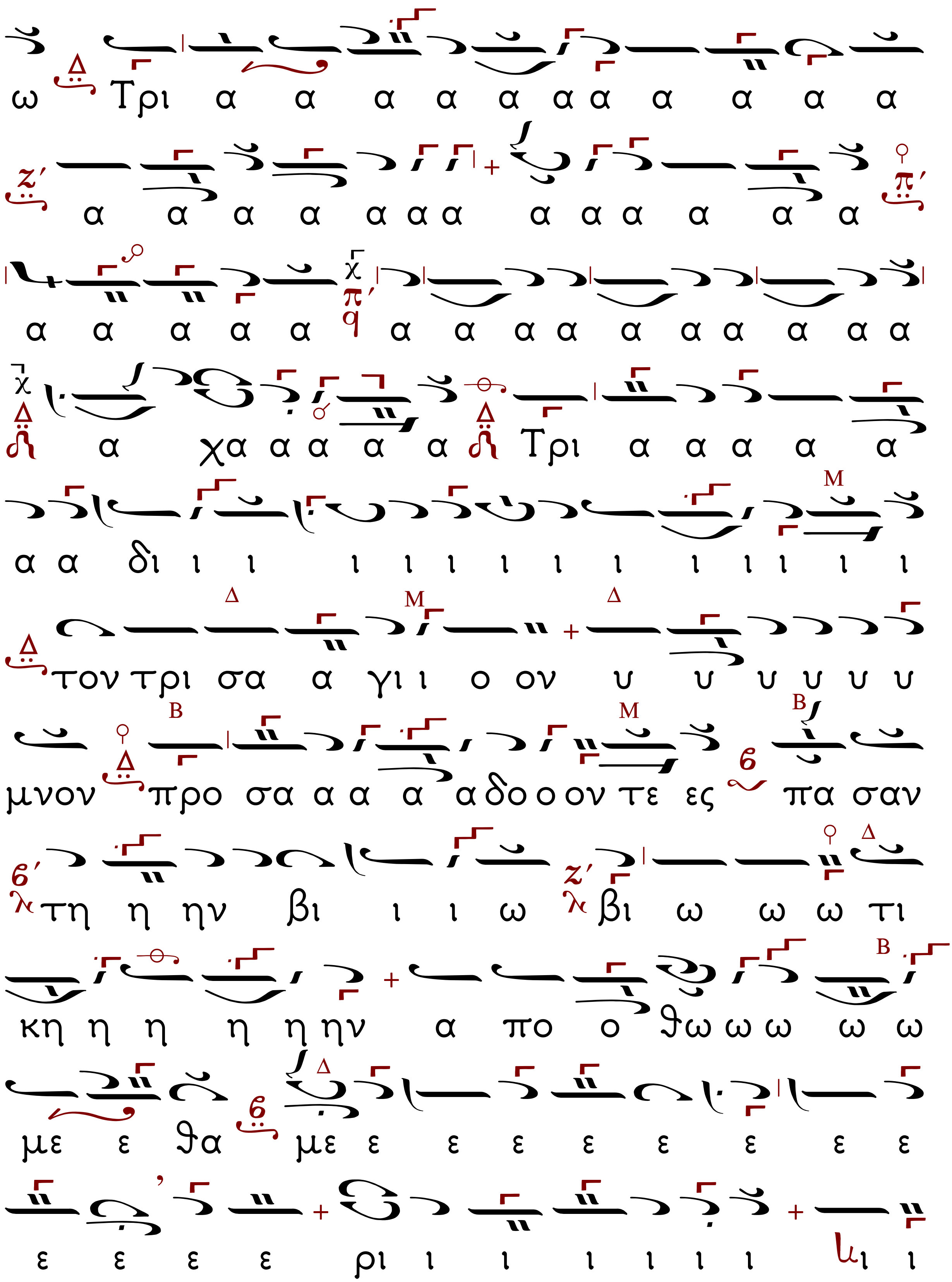
ω Τρι α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α χα α α α α Τρι α α α α α
α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
τον τρι σα α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
μνον προ σα α α α α δο ο ον τε ες πα σαν
τη η ην βι ι ι ω βι ω ω ω τι
κη η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω
με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

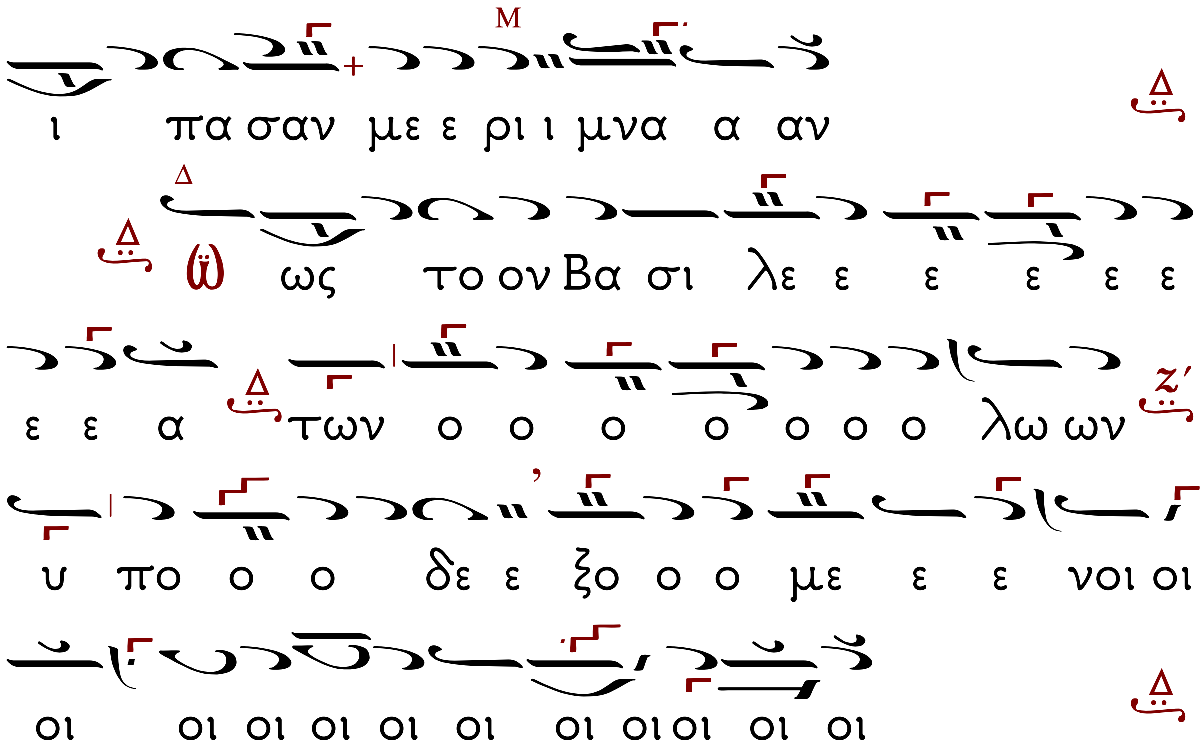
ι πα σαν με ε ρι ι μνα α αν
ως το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε
ε ε α των ο ο ο ο ο ο ο λω ων
υ πο ο ο δε ε ξο ο ο με ε ε νοι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος Δεύτερος. Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

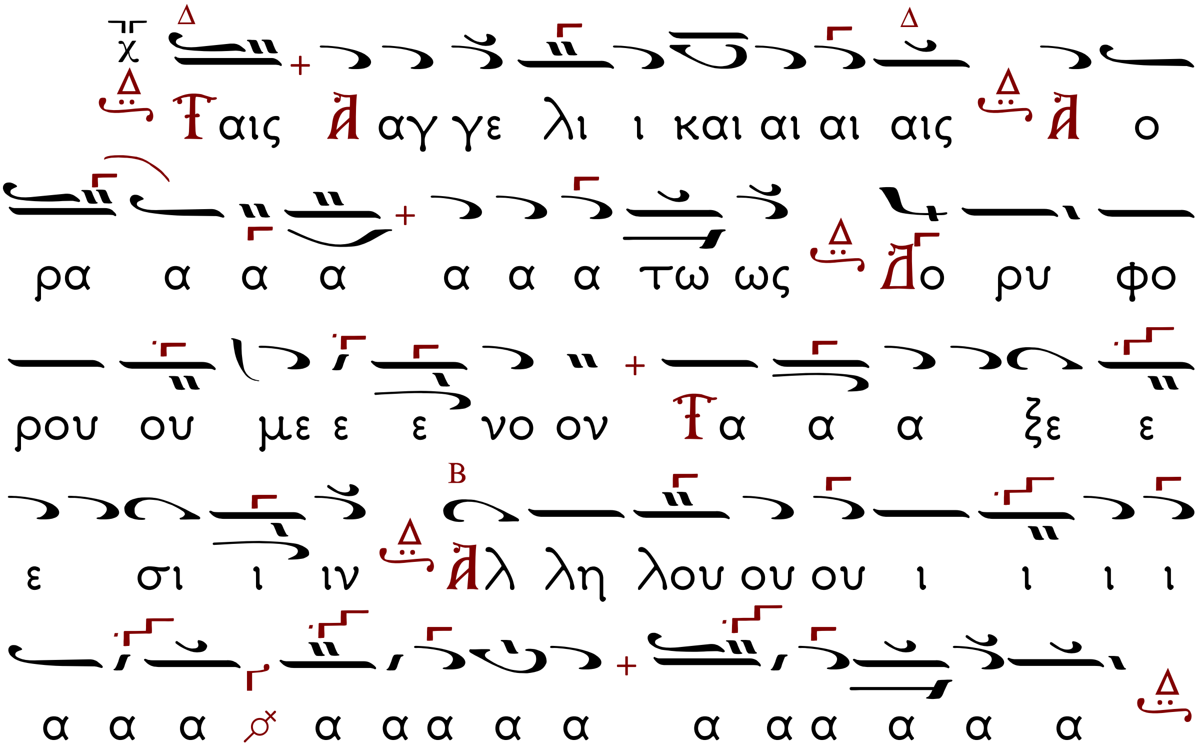

Ἦχος Δι

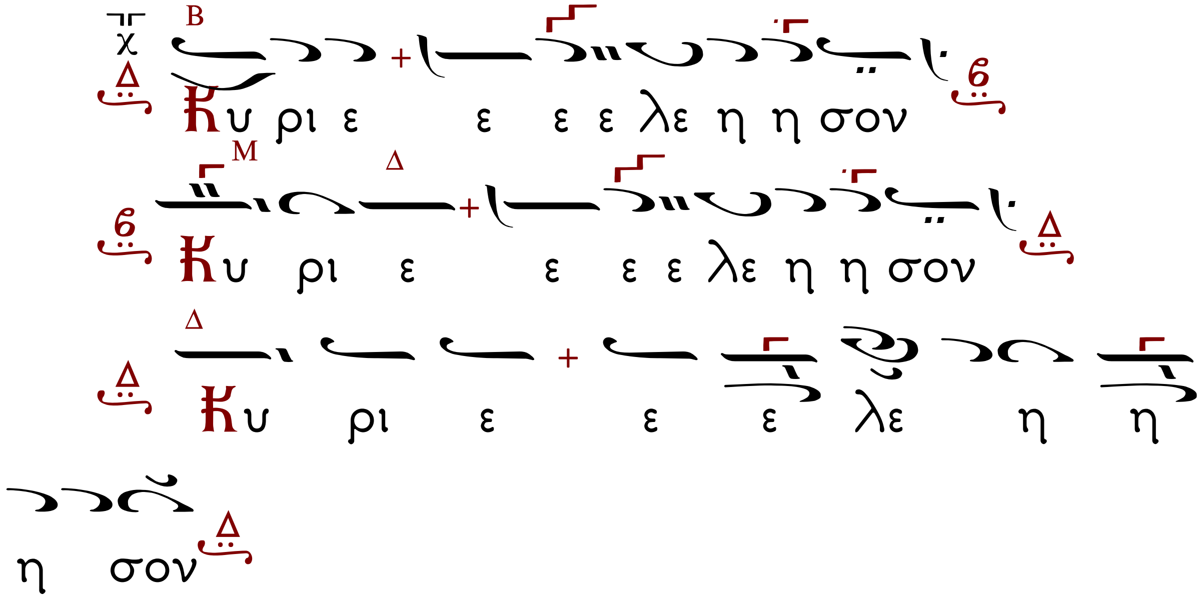

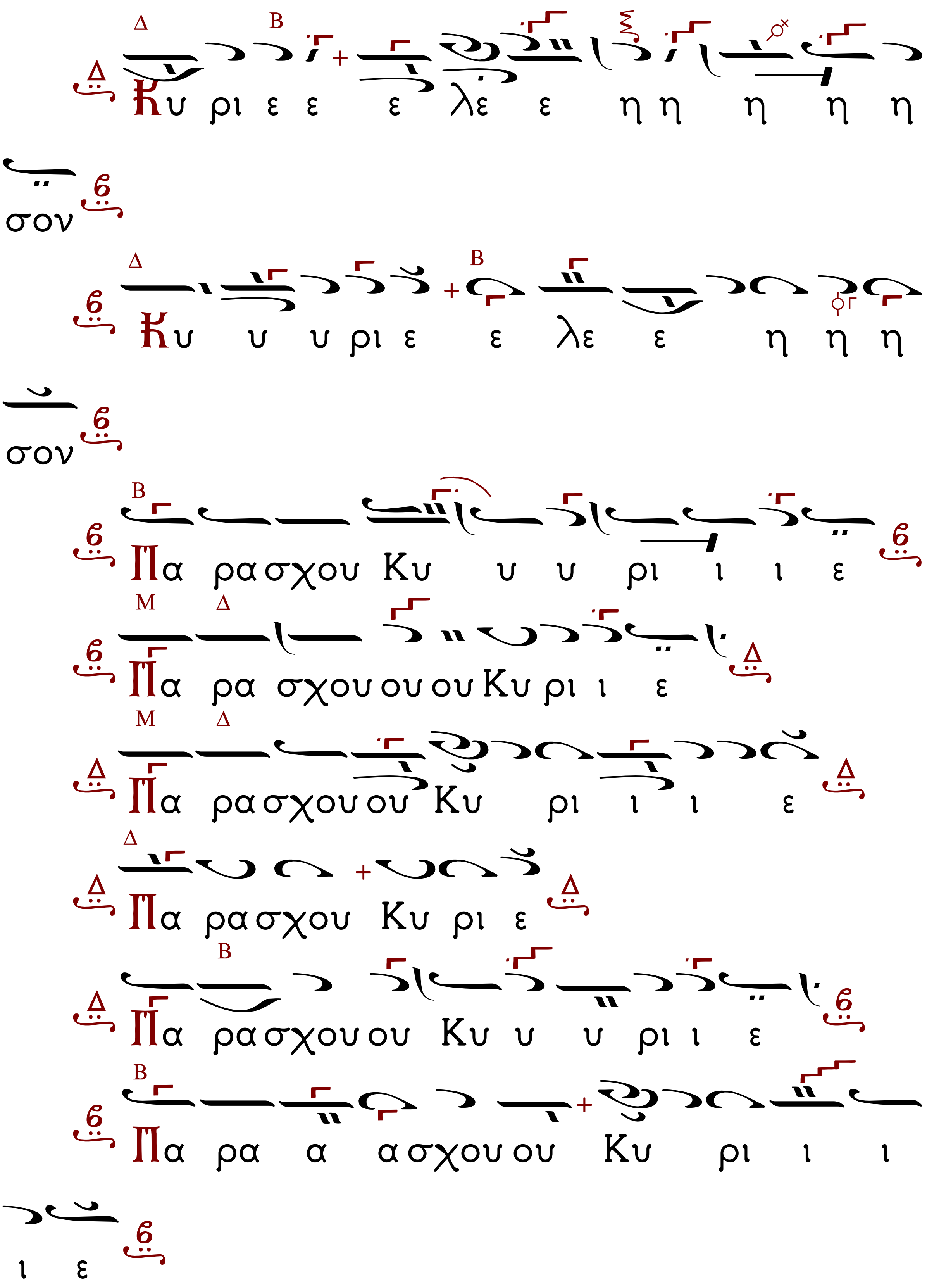
Κυ ρι ε ε ε λε ε η η η η η σον
Κυ υ υ ρι ε ε λε ε η η η σον
Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Πα ρα σχου ου ου Κυ ρι ι ε
Πα ρα σχου ου Κυ ρι ι ι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
Πα ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ι ι ε

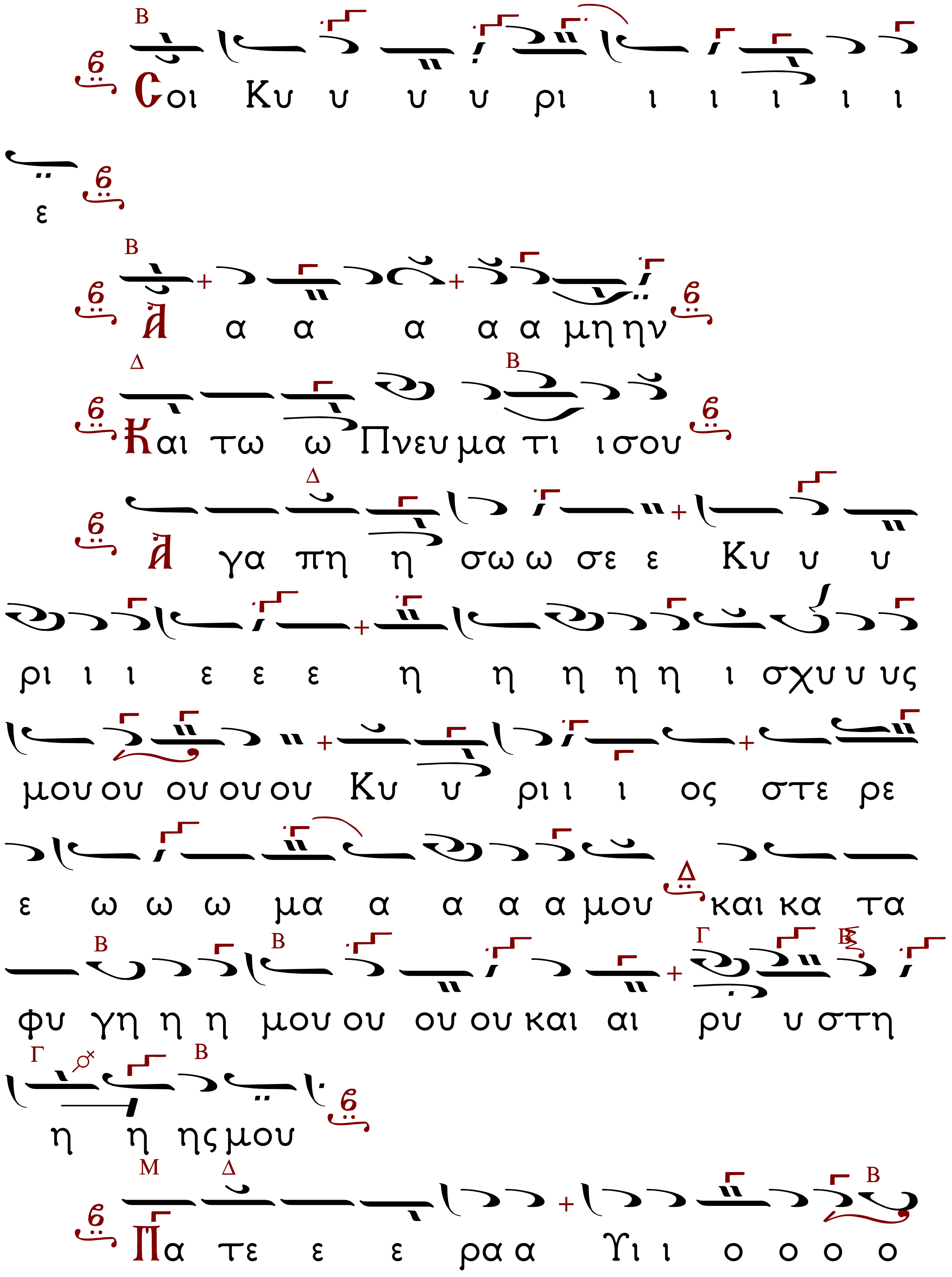
Σοι Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
ε
Α α α α α α μην
Και τω ω Πνευ μα τι ι σου
Α γα πη η σω ω σε ε Κυ υ υ
ρι ι ι ε ε ε η η η η η ι σχυ υ υς
μου ου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ος στε ρε
ε ω ω ω μα α α α α μου και κα τα
φυ γη η η μου ου ου ου και αι ρυ υ στη
η η ης μου
Πα τε ε ε ρα α Υι ι ο ο ο ο

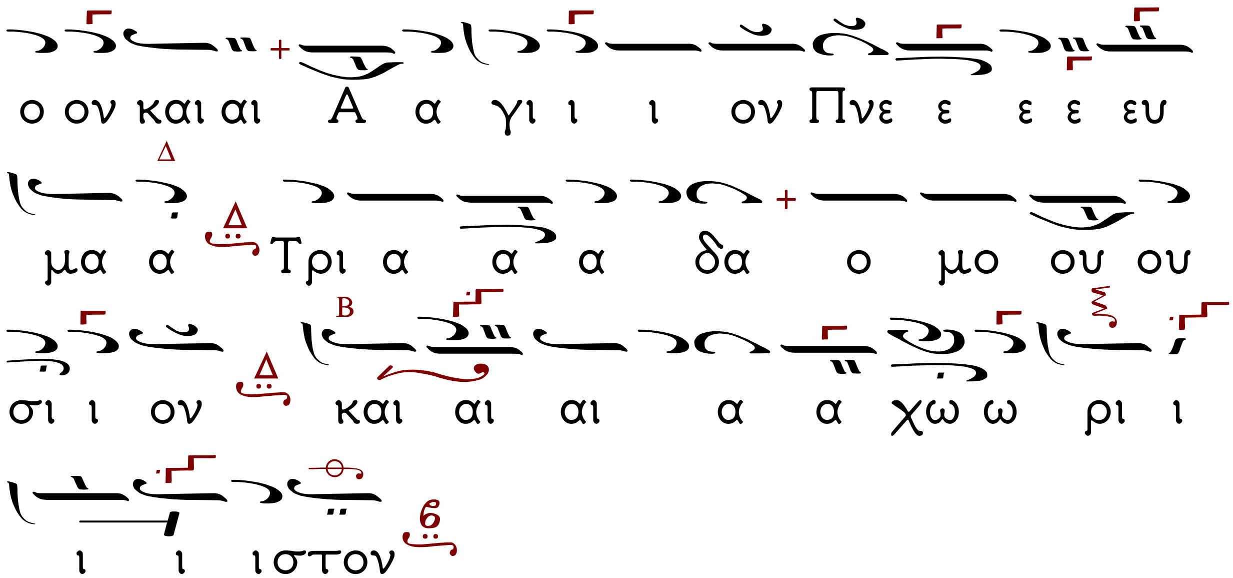

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

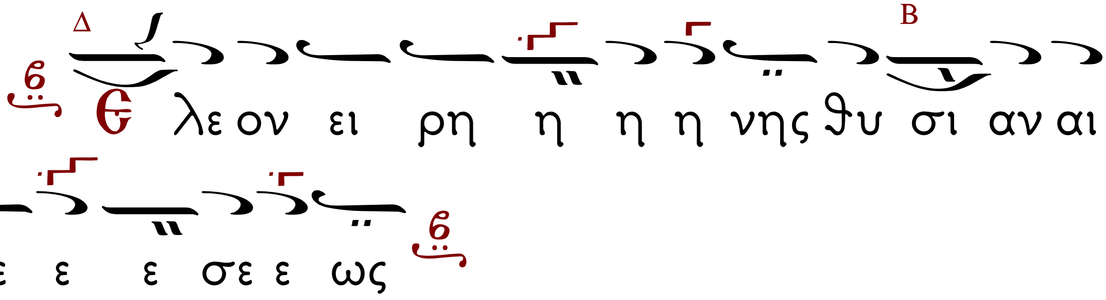

Και με ε τα τουΠνευ μα το ο ο ος

σου

Ε ε ε χο μενπρος το ον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Ἄξιον καὶ δίκαιον. Βασ. Νικολαΐδη.

Ἀπὸ χειρόγραφο τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Χανιώτη

Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Εκατονταπυλιανῆς Πάρου.

Ἦχος Β΄ Δι

Α α α α α α α α α α α α α

α α α ξι ι α α α ξι ι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο α α ξι ι ον και αι αι δι ι ι

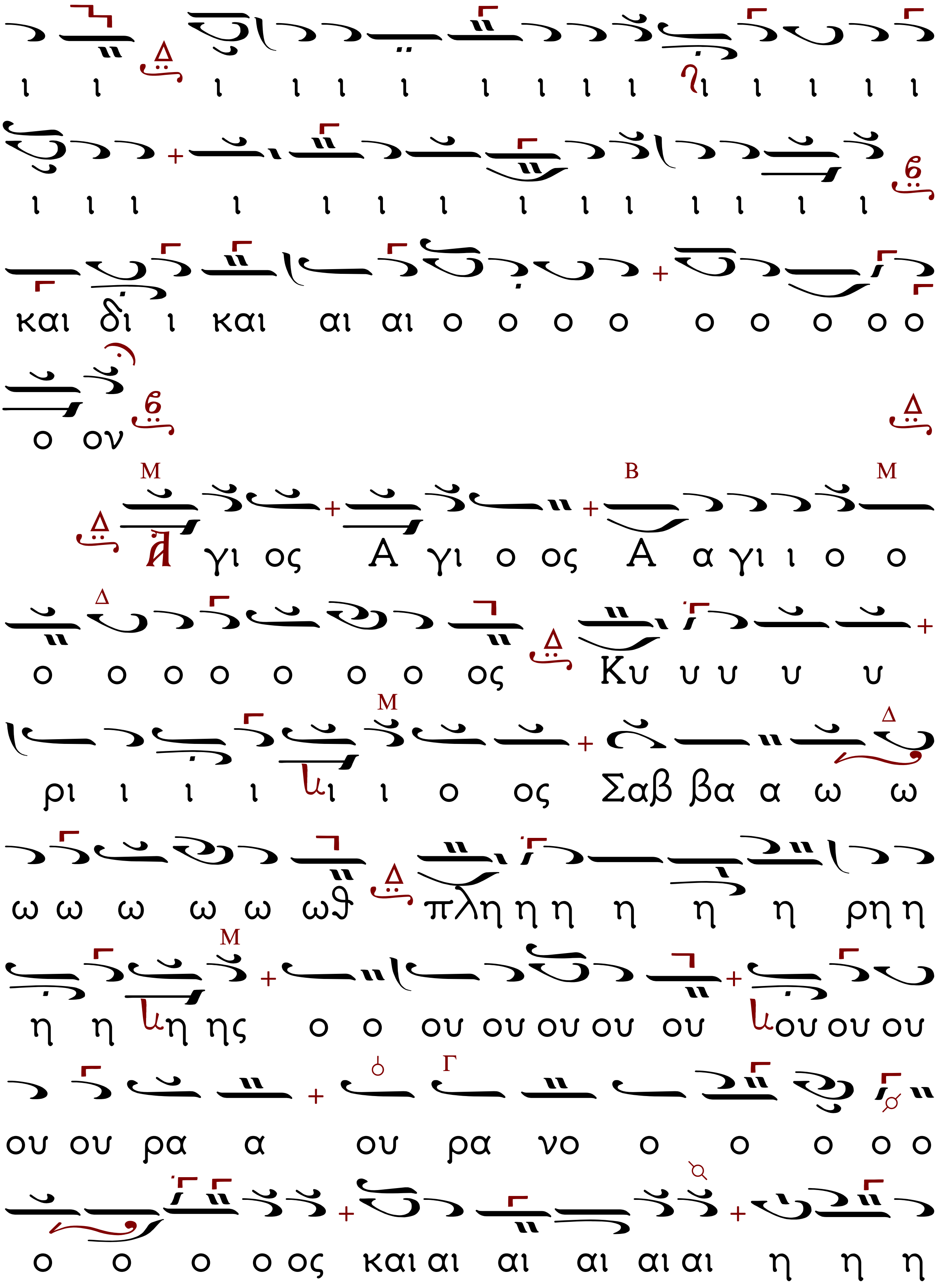
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ον
Ἅ γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ι ο ος Σαβ βα α ω ω
ω ω ω ω ω ωθ πλη η η η η η ρη η
η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η

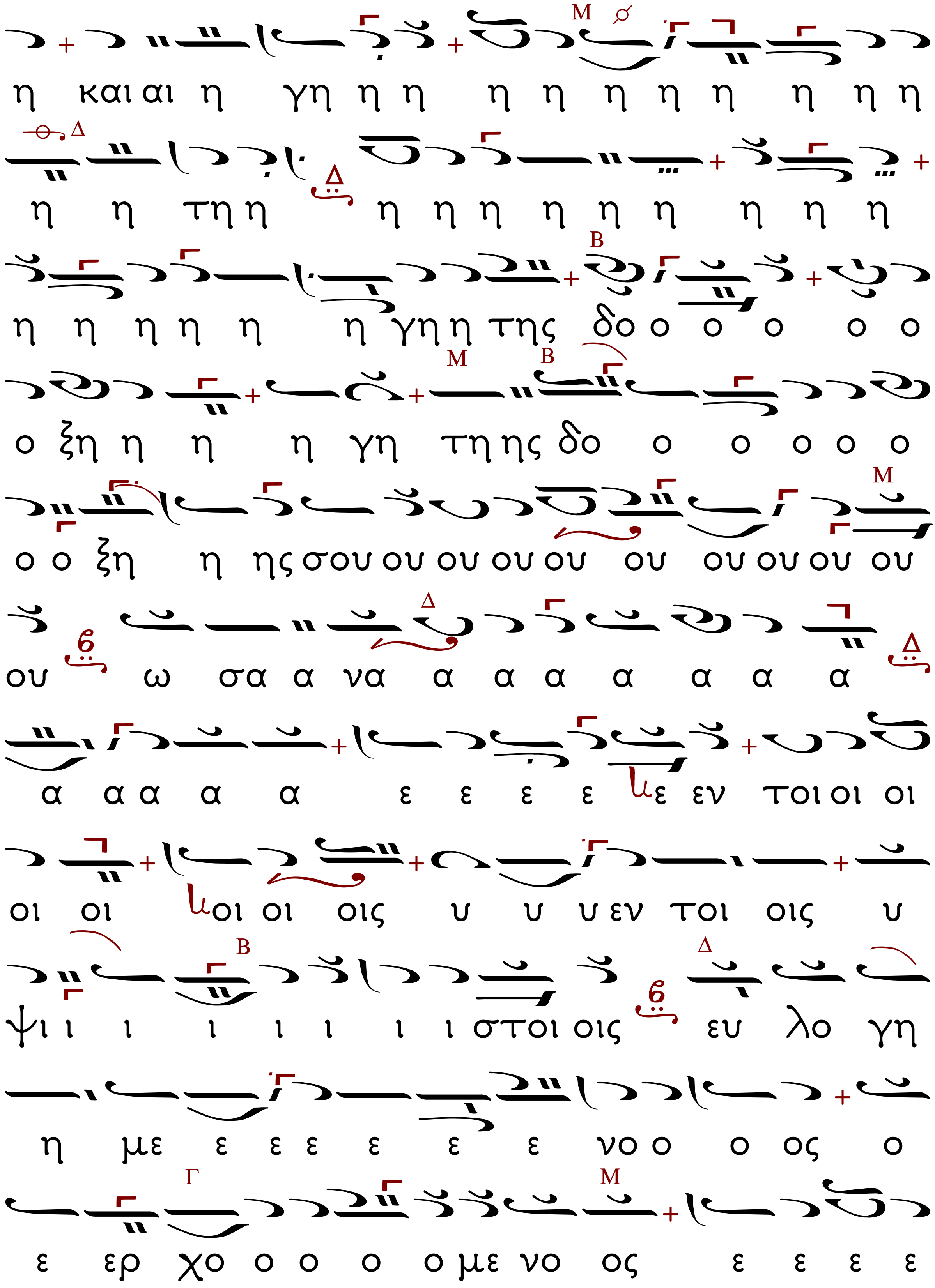
η και αι η γη η η η η η η η η η η
η η τη η η η η η η η η η η
η η η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο
ο ξη η η η γη της δο ο ο ο ο ο
ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ω σα α να α α α α α α α
α α α α α ε ε ε ε ε εν τοι οι οι
οι οι οι οι οις υ υ υ εν τοι οις υ
ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οις ευ λο γη
η με ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος ο
ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

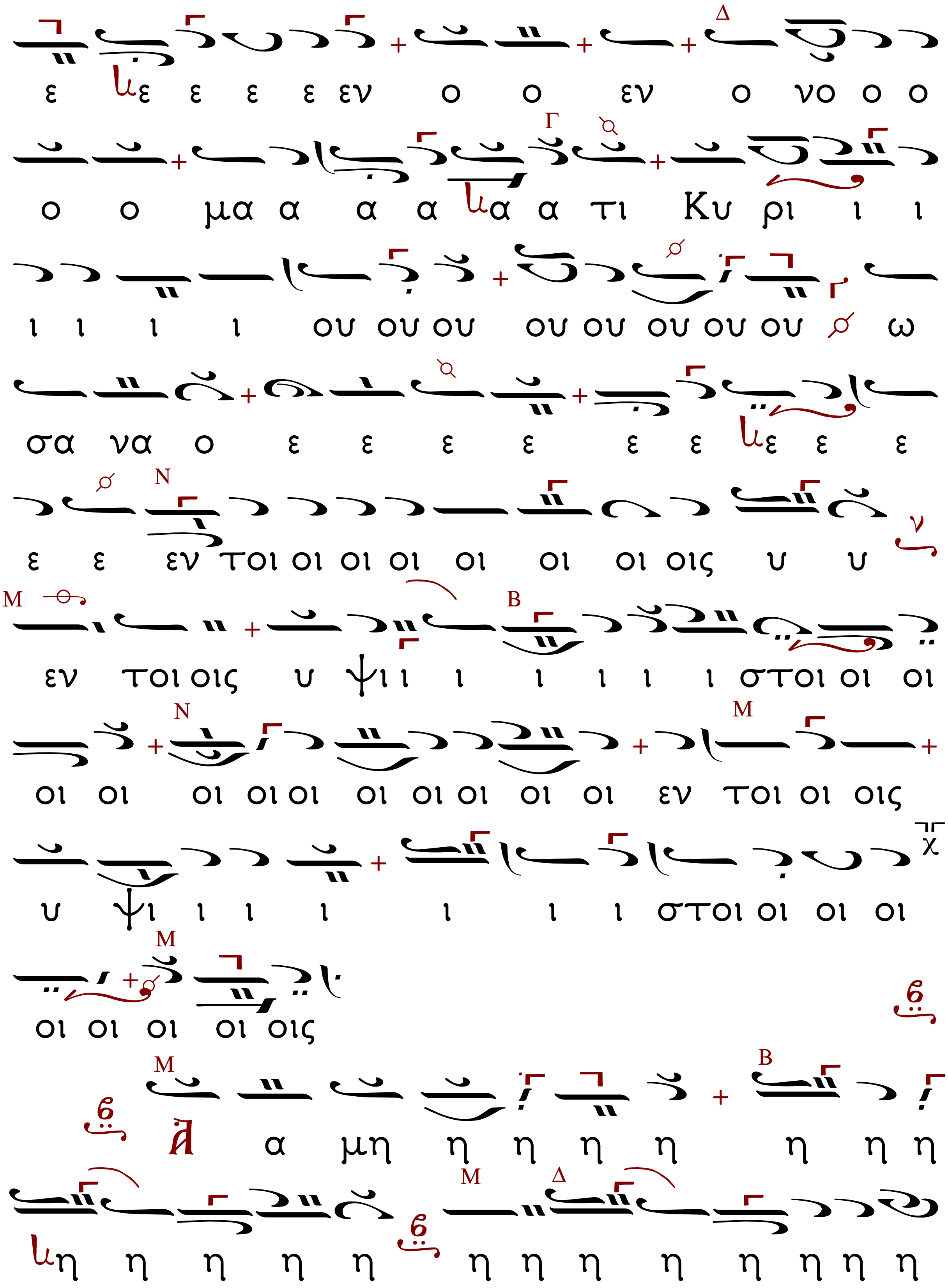
ε λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο
ο ο μα α α α λα α τι Κυ ρι ι ι
ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου ω
σα να ο ε ε ε ε ε ε λε ε ε
ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οις υ υ
εν τοι οις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις
υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι
οι οι οι οι οις
Α α μη η η η η η η η
λη η η η η η η η η η η η η

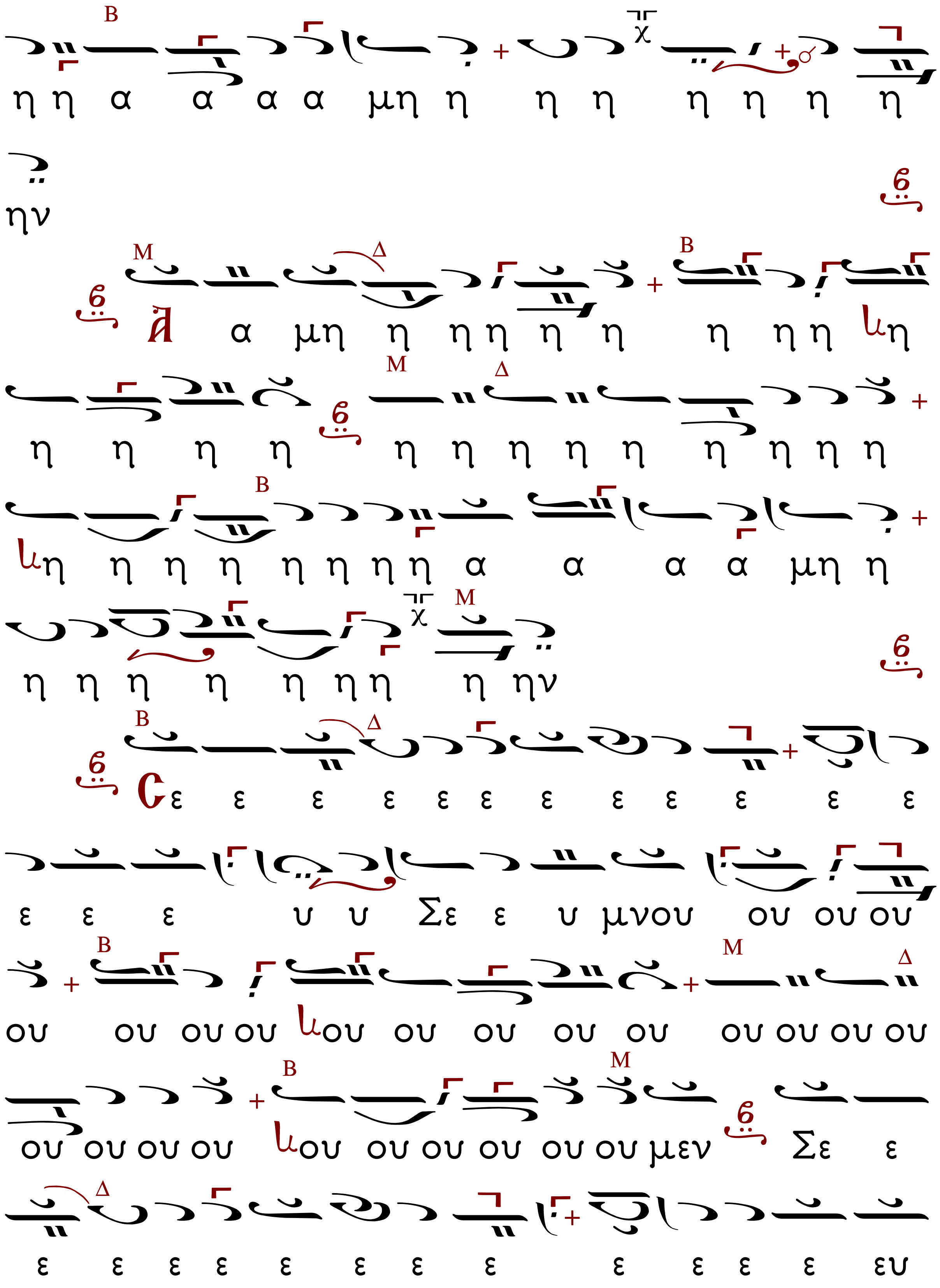
η η α α α α μη η η η η η η η
ην
Ἀ α μη η η η η η η η η ιη
η η η η η η η η η η η η η
ιη η η η η η η η α α α α μη η
η η η η η ηη η ην
Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε υ υ Σε ε υ μνου ου ου ου
ου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου μεν Σε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ

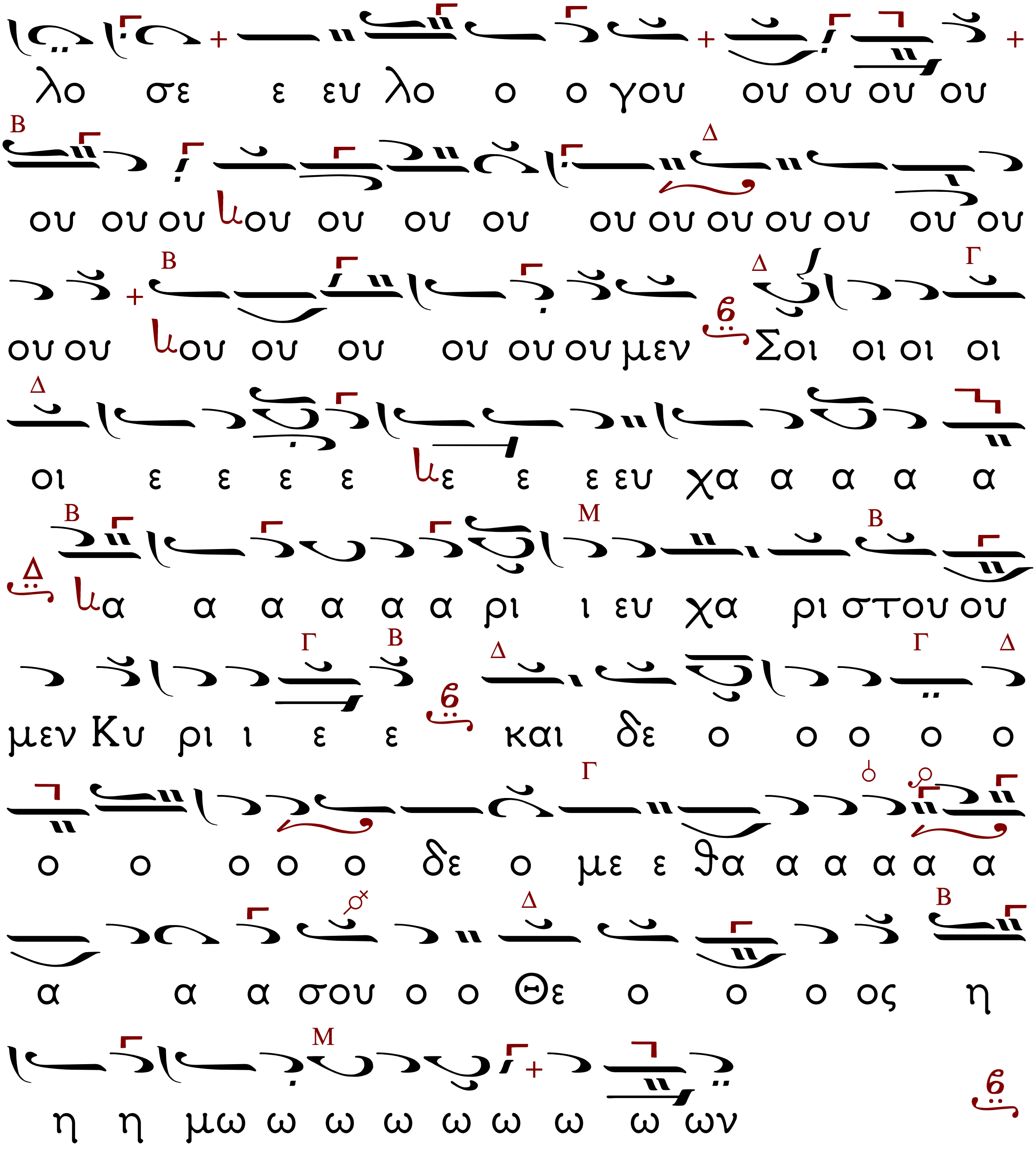

Σὲ ὑμνοῦμεν. Σύντομον.

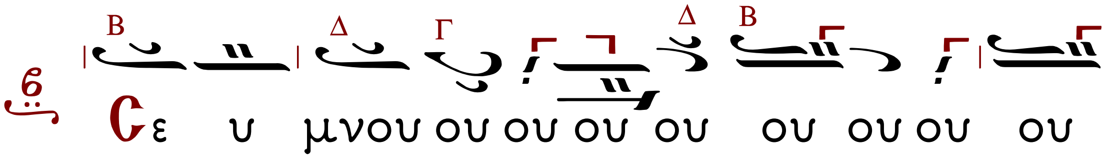

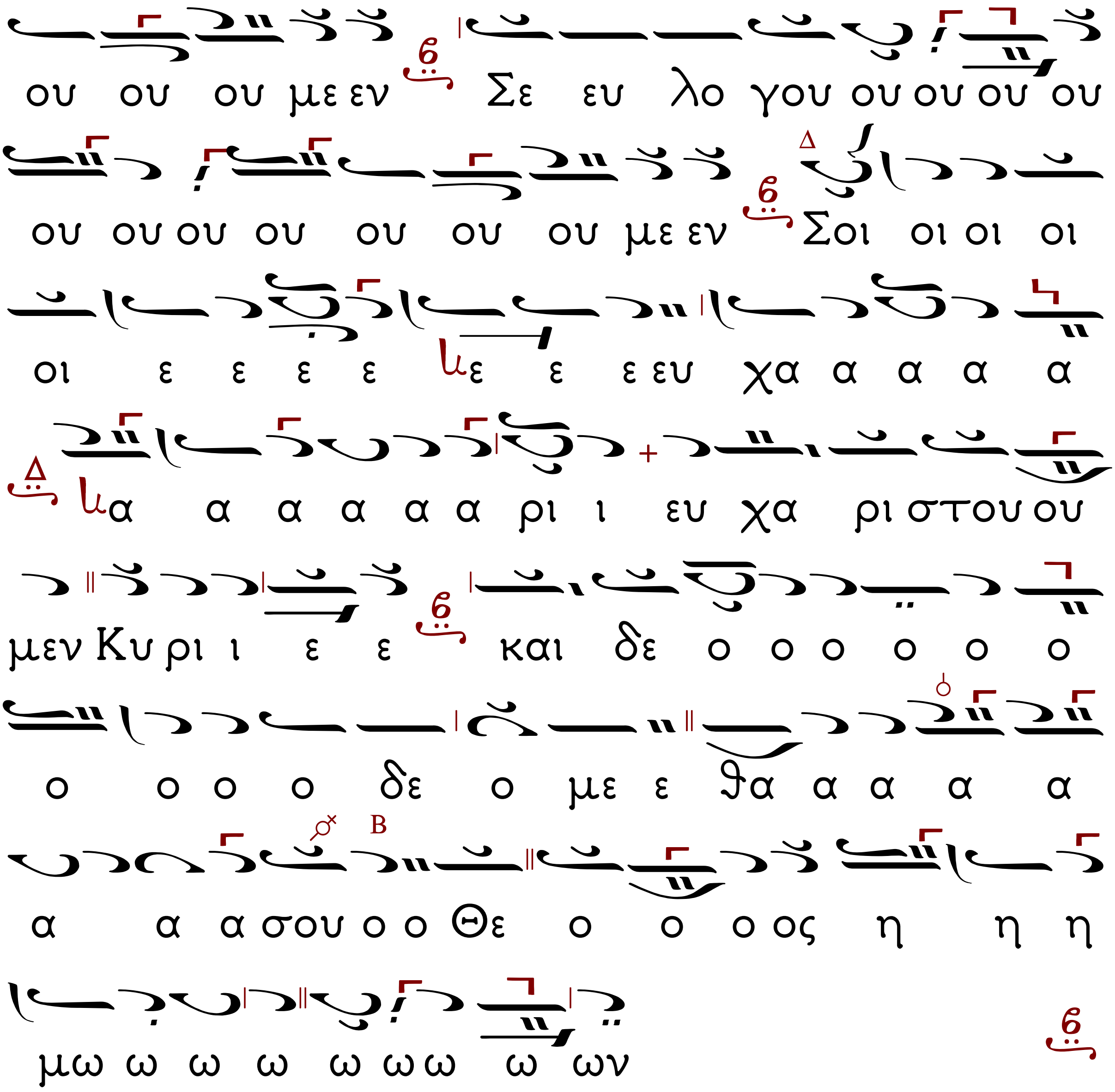
ου ου ου με εν Σε ευ λο γου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου με εν Σοι οι οι οι
οι ε ε ε ε ε ε ε ευ χα α α α α
α α α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου
μεν Κυ ρι ι ε ε και δε ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο δε ο με ε θα α α α α
α α α σου ο ο Θε ο ο ο ος η η η
μω ω ω ω ω ω ω ω ων

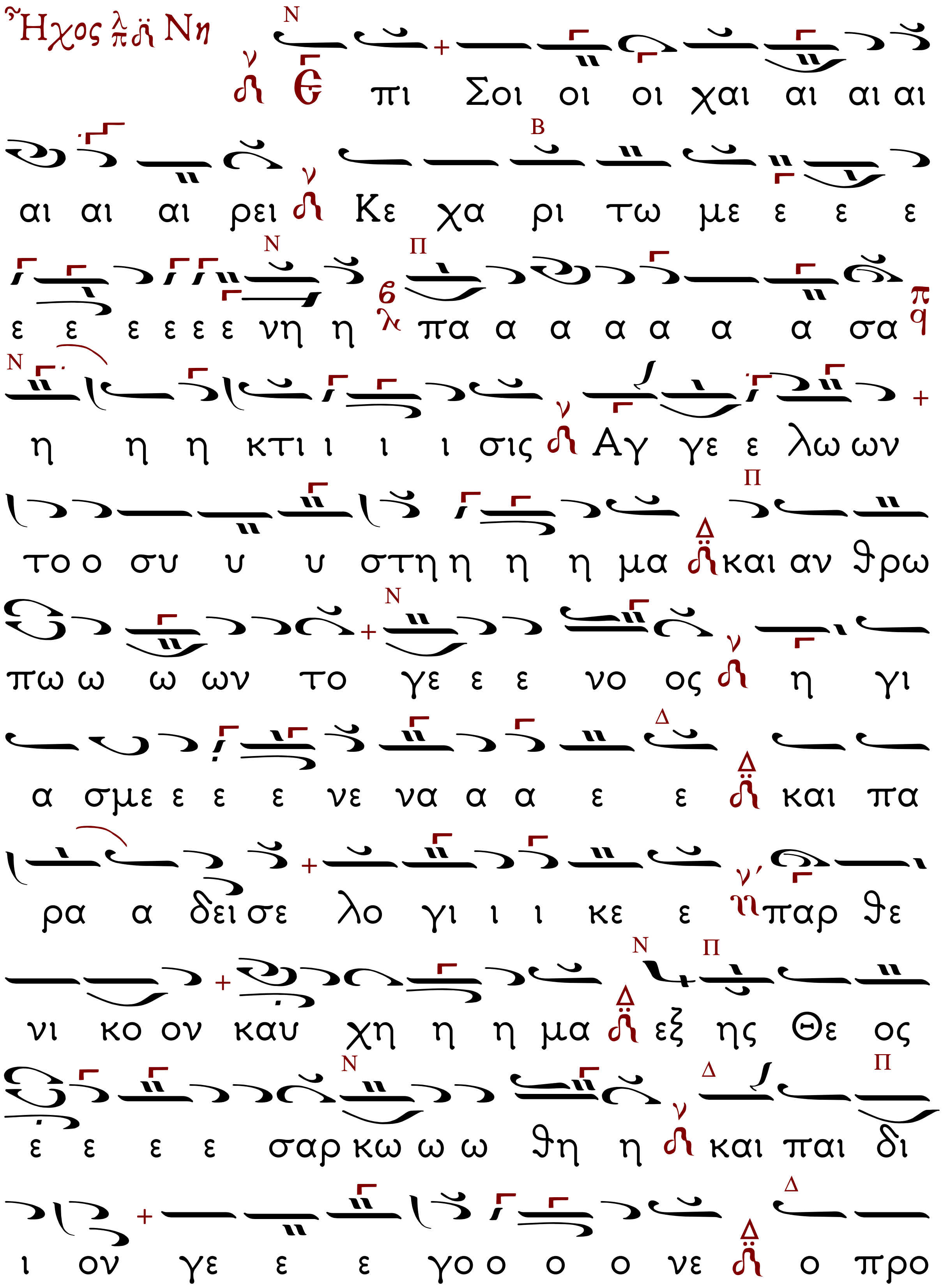
Ἦχος Νη
Ἐ πι Σοι οι οι χαι αι αι αι
αι αι αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε νη η πα α α α α α α σα
η η η κτι ι ι ι σις Αγ γε ε λω ων
το ο συ υ υ στη η η η μα και αν θρω
πω ω ω ων το γε ε ε νο ος η γι
α σμε ε ε ε νε να α α ε ε και πα
ρα α δει σε λο γι ι ι κε ε παρ θε
νι κο ον καυ χη η η μα εξ ης Θε ος
ε ε ε ε σαρ κω ω ω θη η και παι δι
ι ον γε ε ε γο ο ο ο νε ο προ

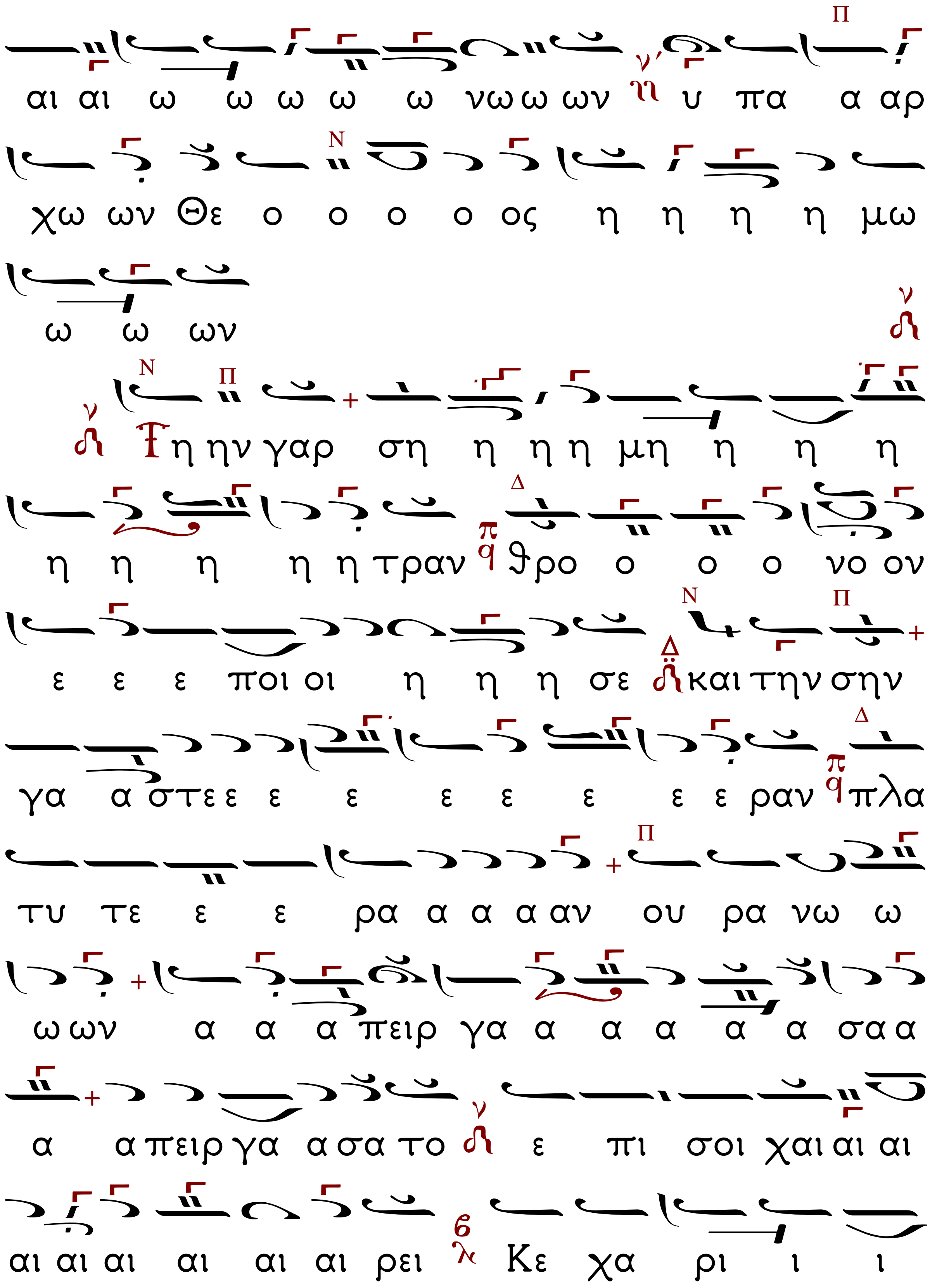
αι αι ω ω ω ω ω νω ω ων υ πα α αρ
χω ων Θε ο ο ο ο ος η η η η μω
ω ω ων
Την γαρ ση η η η μη η η η
η η η η η τραν θρο ο ο ο νο ον
ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην
γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ε ραν πλα
τυ τε ε ε ρα α α α αν ου ρα νω ω
ω ων α α α πειρ γα α α α α α σα α
α α πειρ γα α σα το ε πι σοι χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι ρει Κε χα ρι ι ι

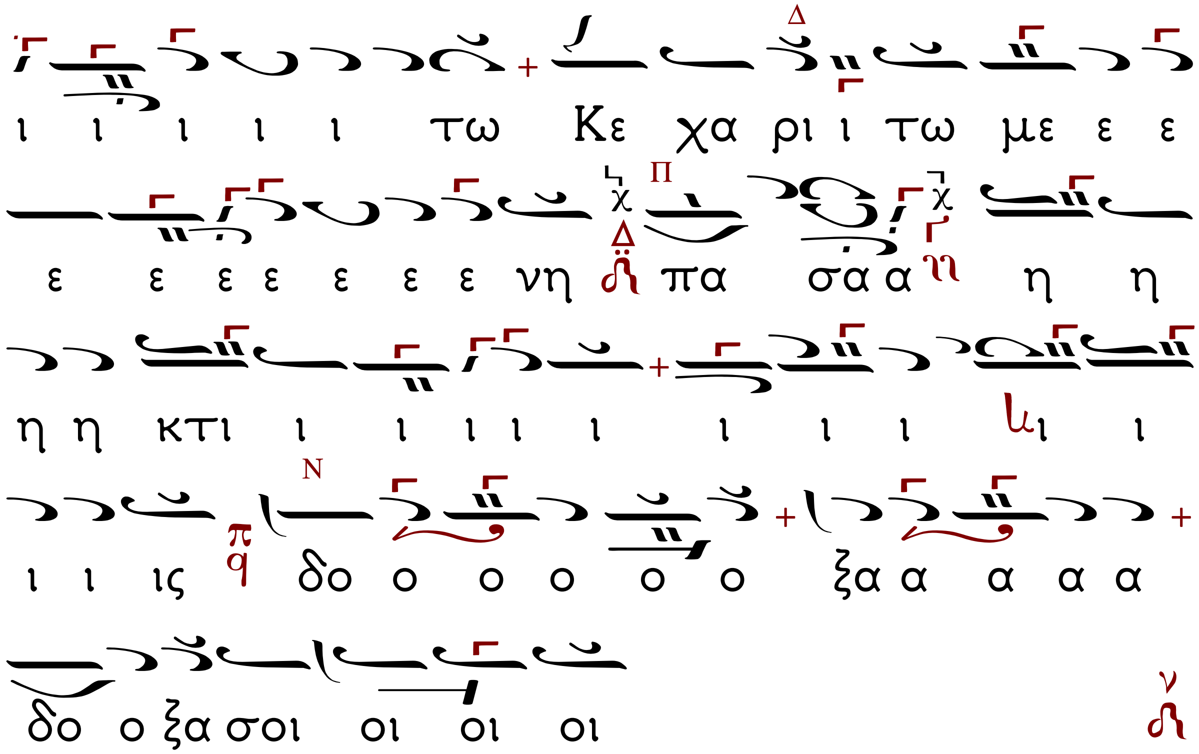
ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι ι τω με ε ε
ε ε ε ε ε ε ε νη πα σα α η η
η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ις δο ο ο ο ο ο ξα α α α α
δο ο ξα σοι οι οι οι

Ἐπὶ Σοὶ Χαίρει ...... Ἦχος α'.

Ἡμέτερες Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων.

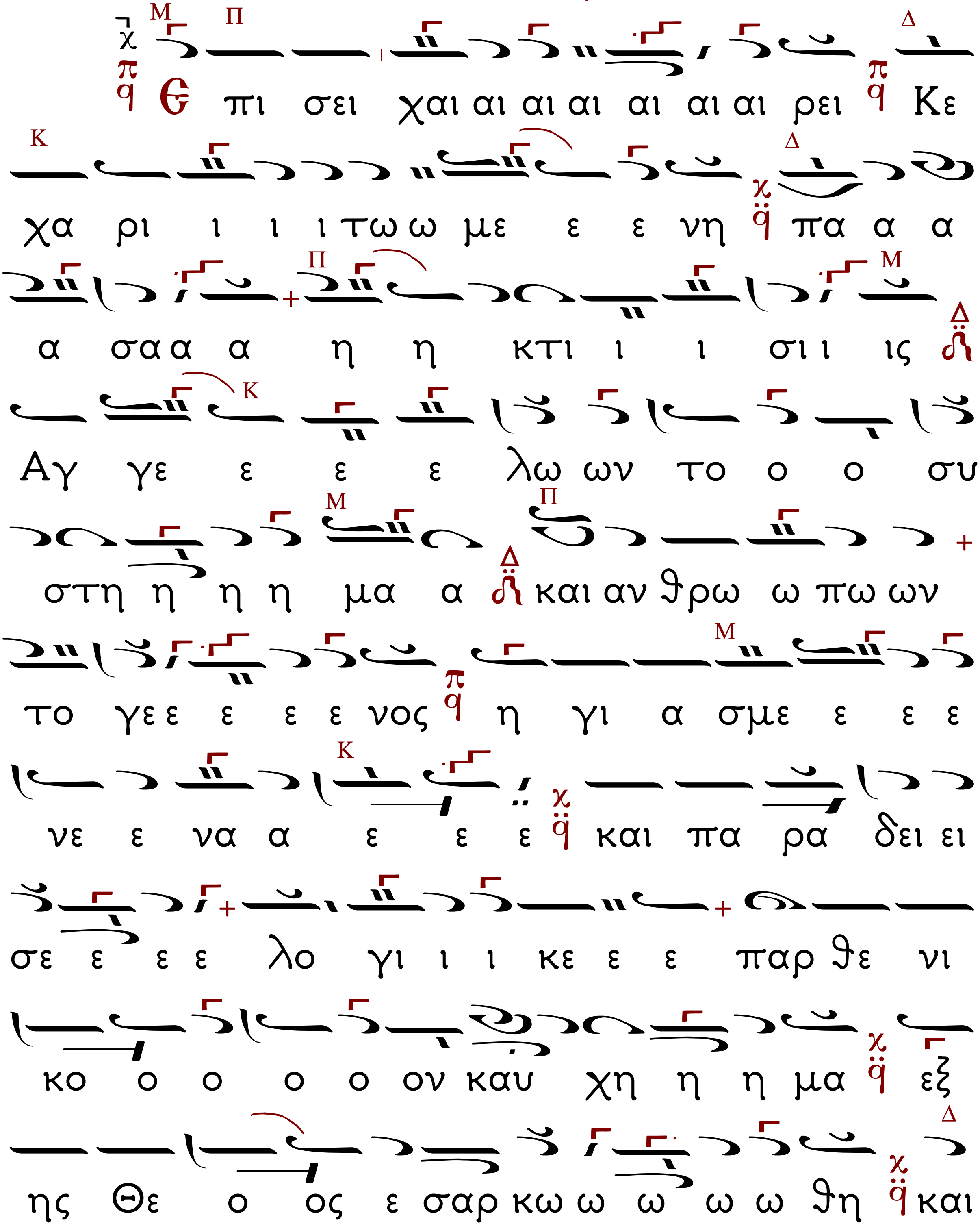

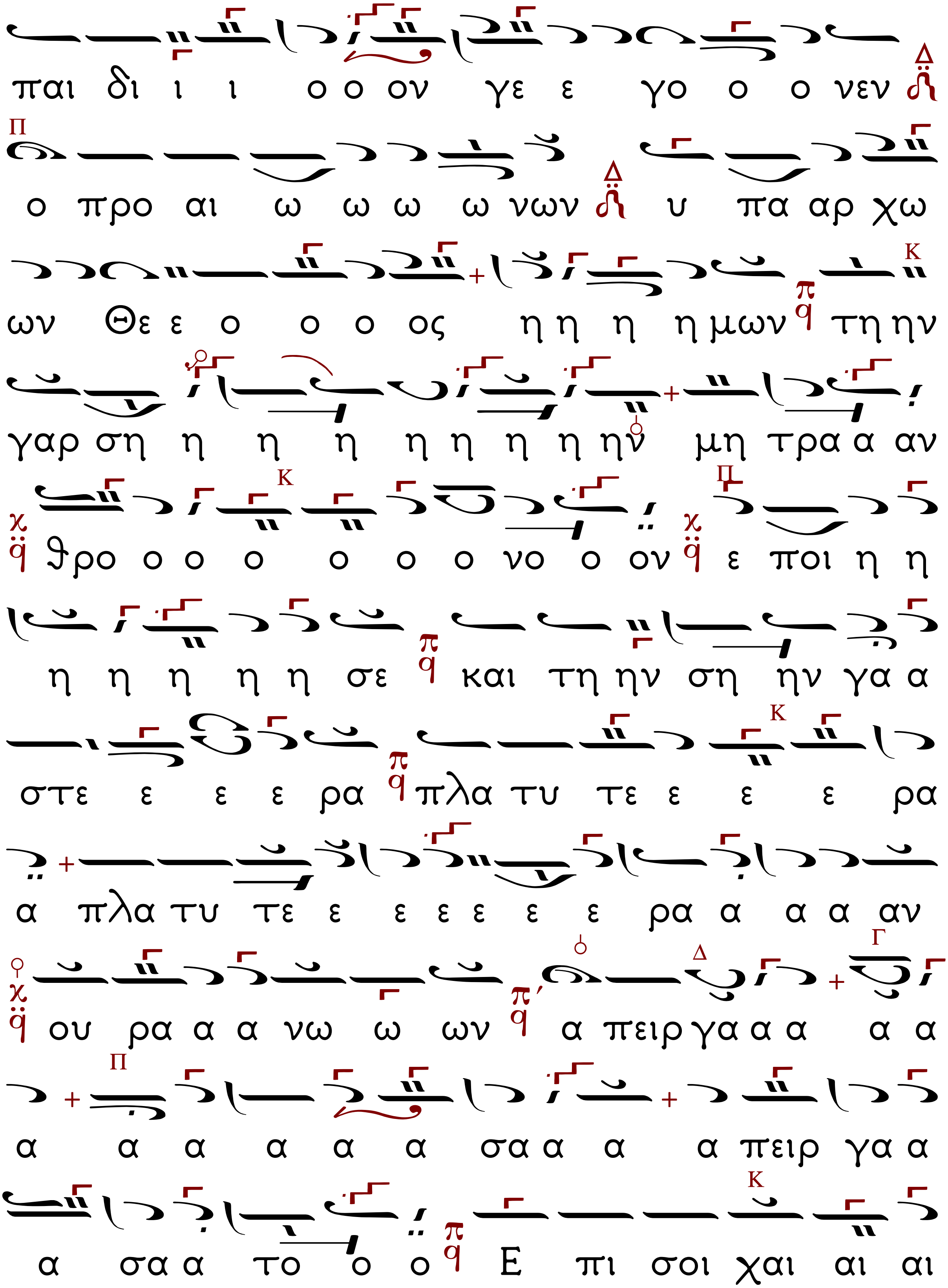
παι δι ι ι ο ο ον γε ε γο ο ο ο νεν
ο προ αι ω ω ω ω νων υ πα αρ χω
ων Θε ε ο ο ο ος η η η η μων τη ην
γαρ ση η η η η η η η ην μη τρα α αν
θρο ο ο ο ο ο ο νο ο ον ε ποι η η
η η η η η σε και τη ην ση ην γα α
στε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ε ρα
α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ρα α α α αν
ου ρα α α νω ω ων α πειρ γα α α α α
α α α α α α σα α α α πειρ γα α
α σα α το ο ο Ε πι σοι χαι αι αι

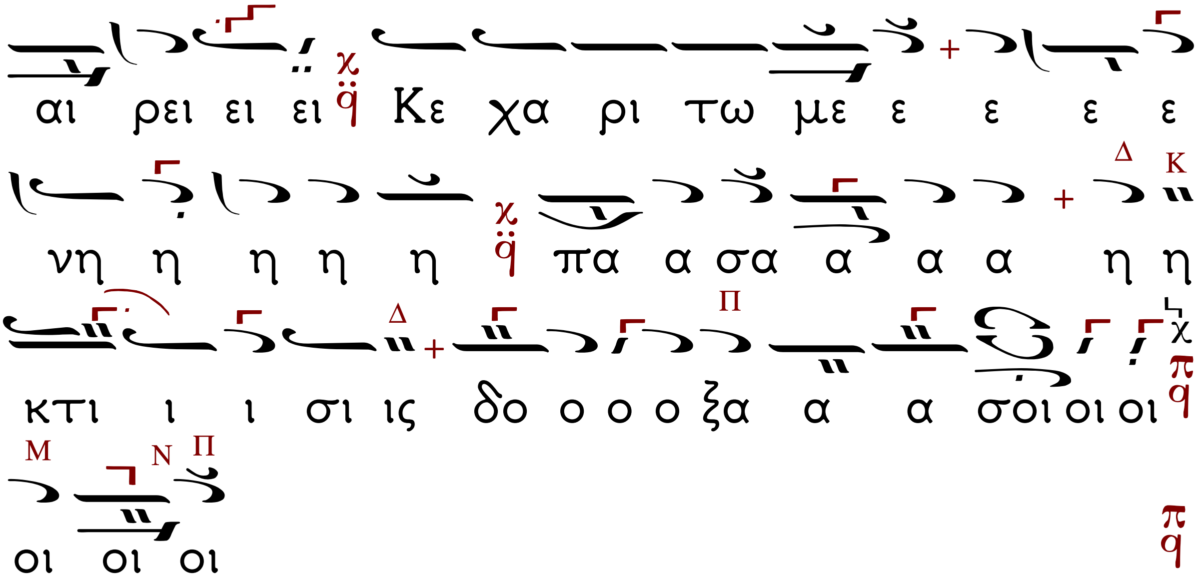
αι ρει ει ει Κε χα ρι τω με ε ε ε ε
νη η η η η πα α σα α α α η η
κτι ι ι σι ις δο ο ο ο ξα α α σοι οι οι
οι οι οι

Εἰς ἦχον πλ. α΄ ἐναρμόνιον.

Ἦχος πλ ϥ Πα

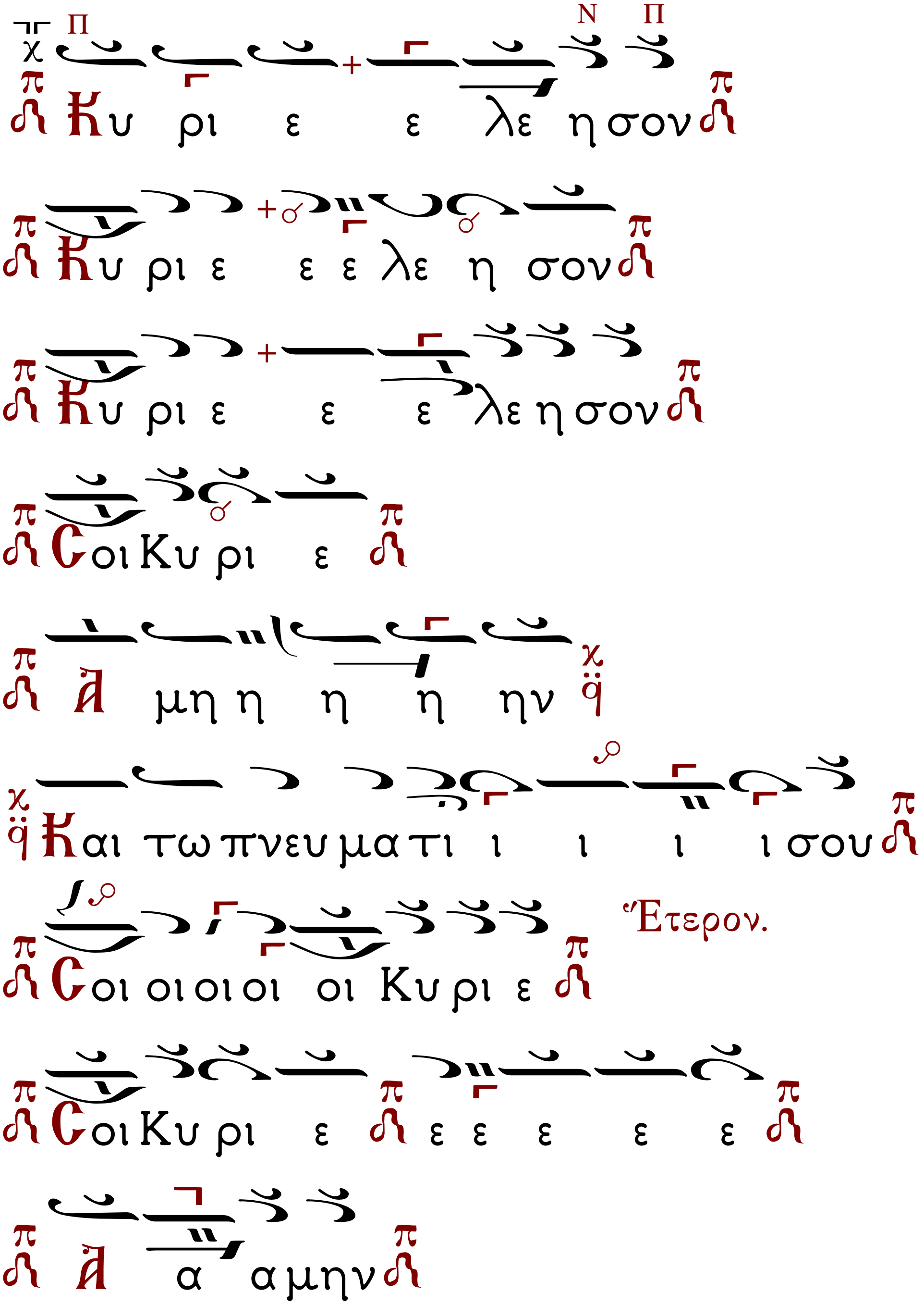

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ.

Ἦχος λ̣ πα Πα Ἐναρμόνιος

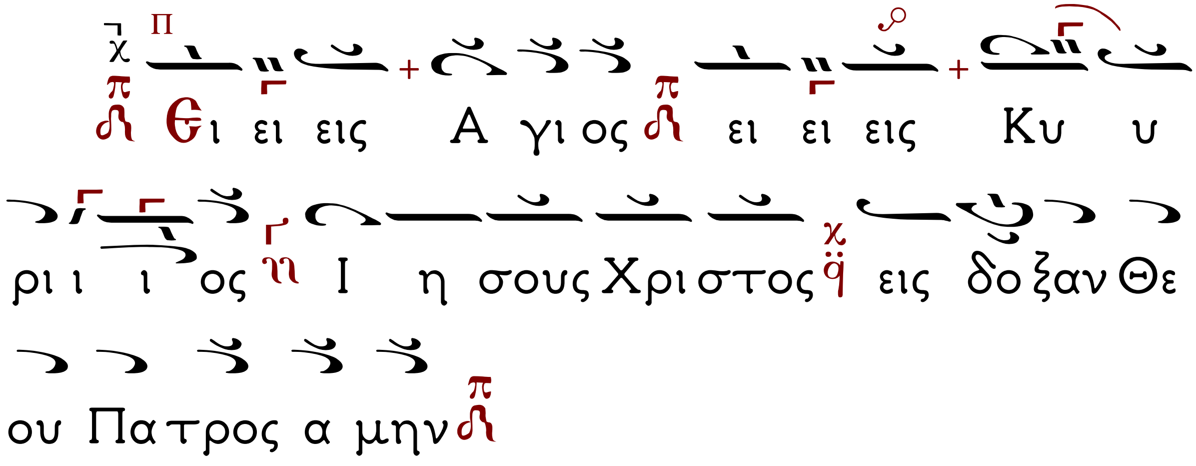

Ἦχος πλ. β'

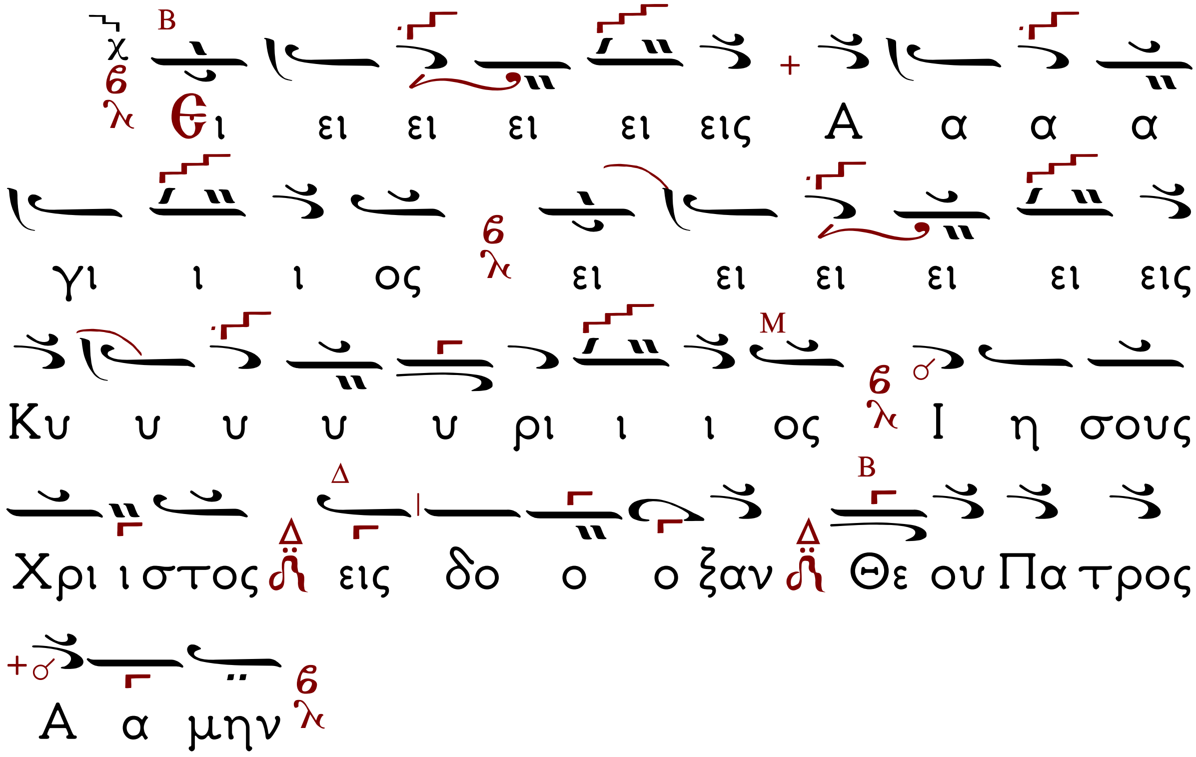
Ει ει ει ει ει εις Α α α α
γι ι ι ος ει ει ει ει ει εις
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
Α α μην

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

Ἀθανασίου Καραμάνη,

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Δι

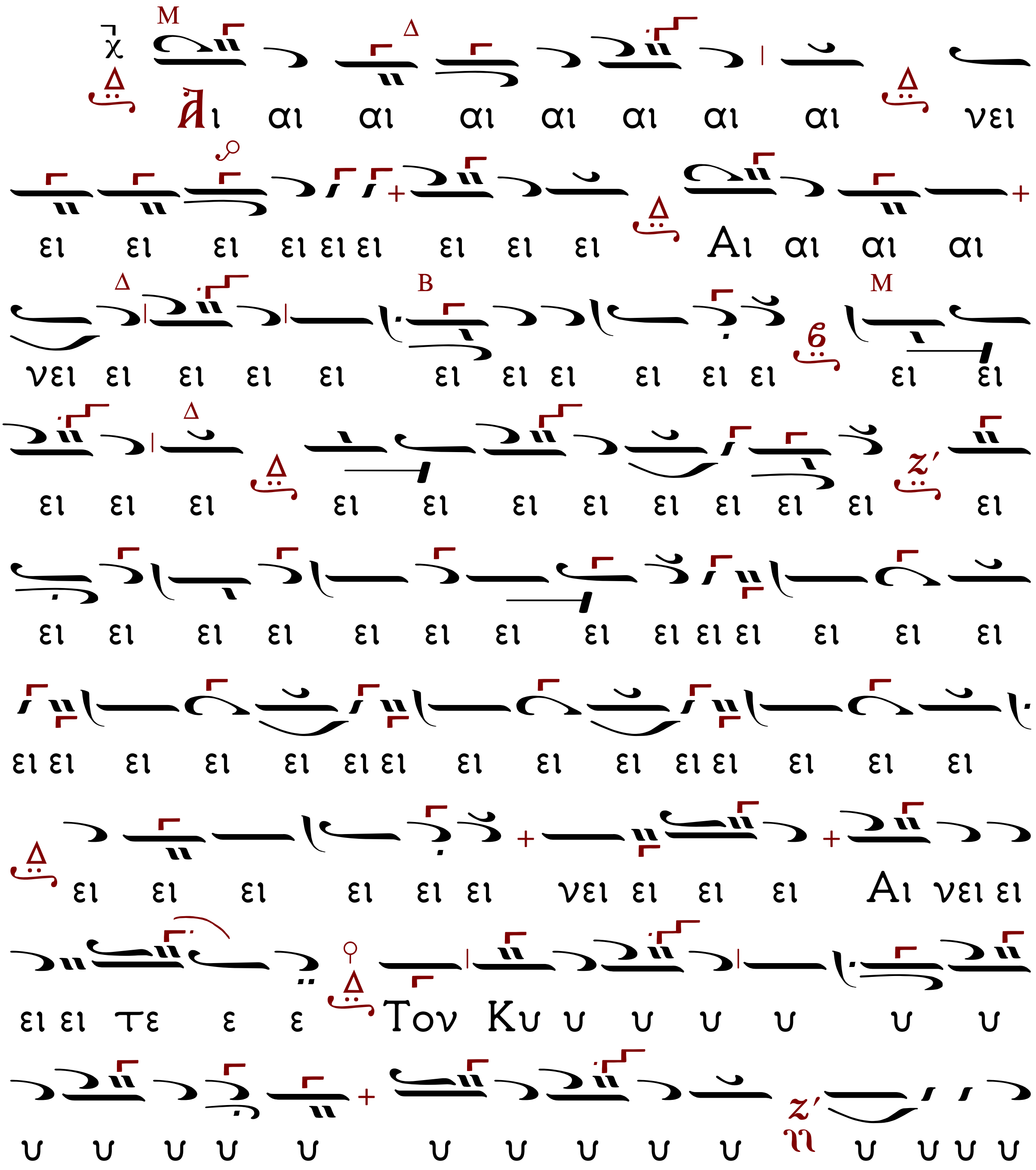

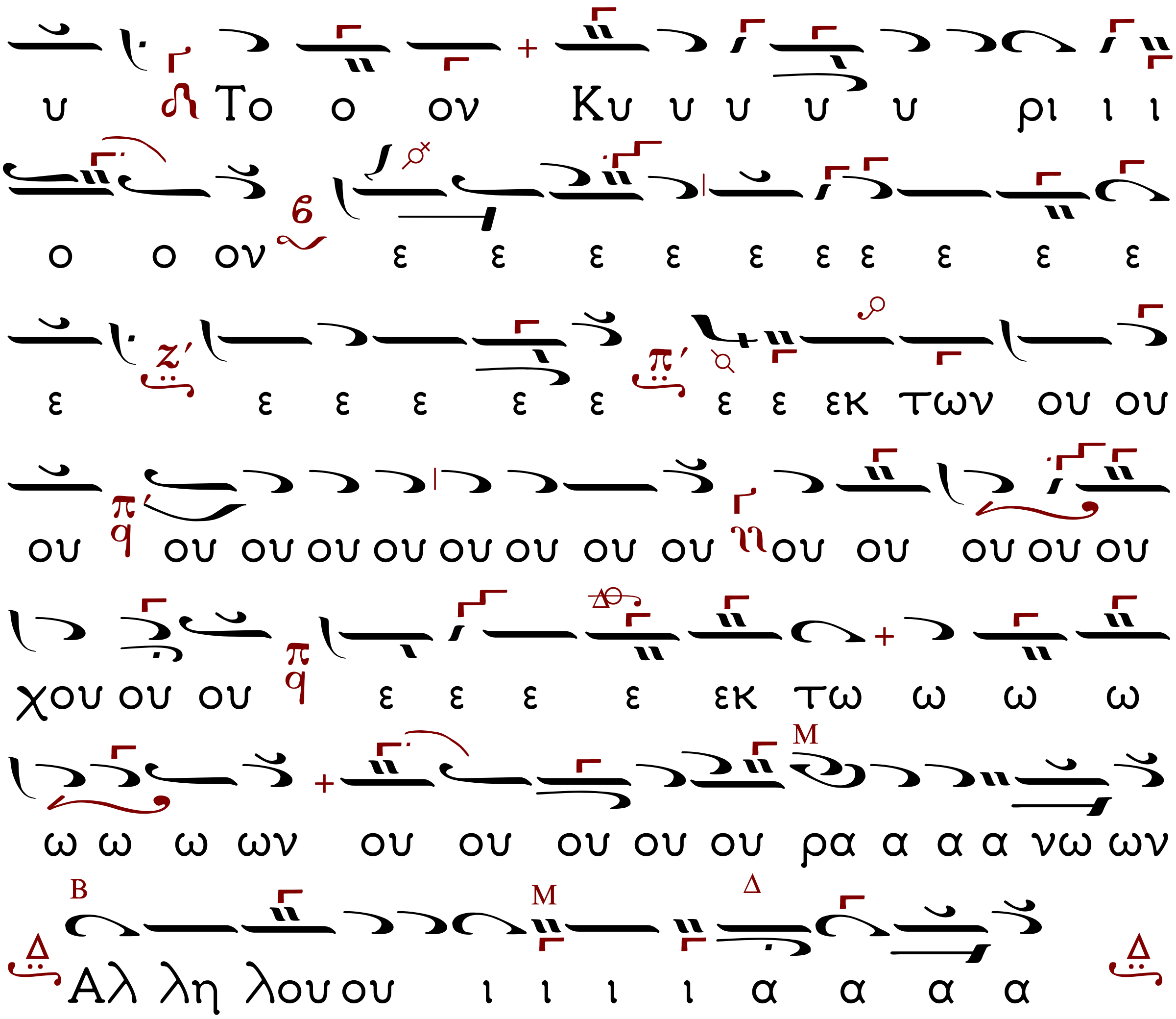
υ Το ο ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χου ου ου ε ε ε ε εκ τω ω ω ω
ω ω ω ων ου ου ου ου ου ρα α α α νω ων
Αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

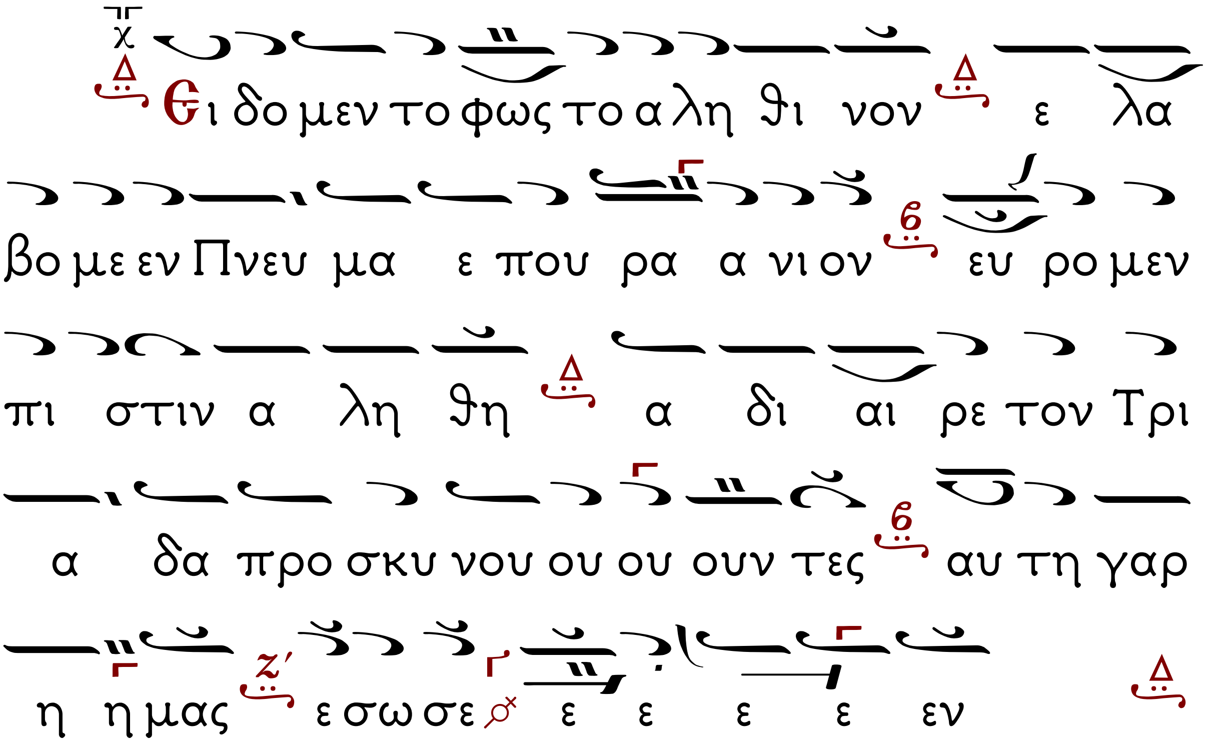

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

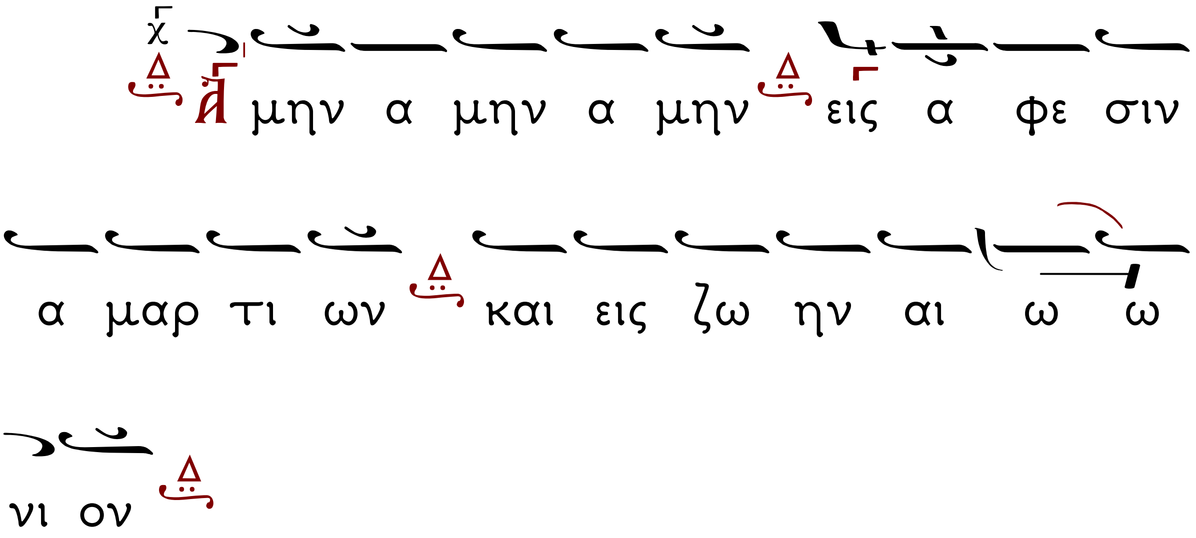

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

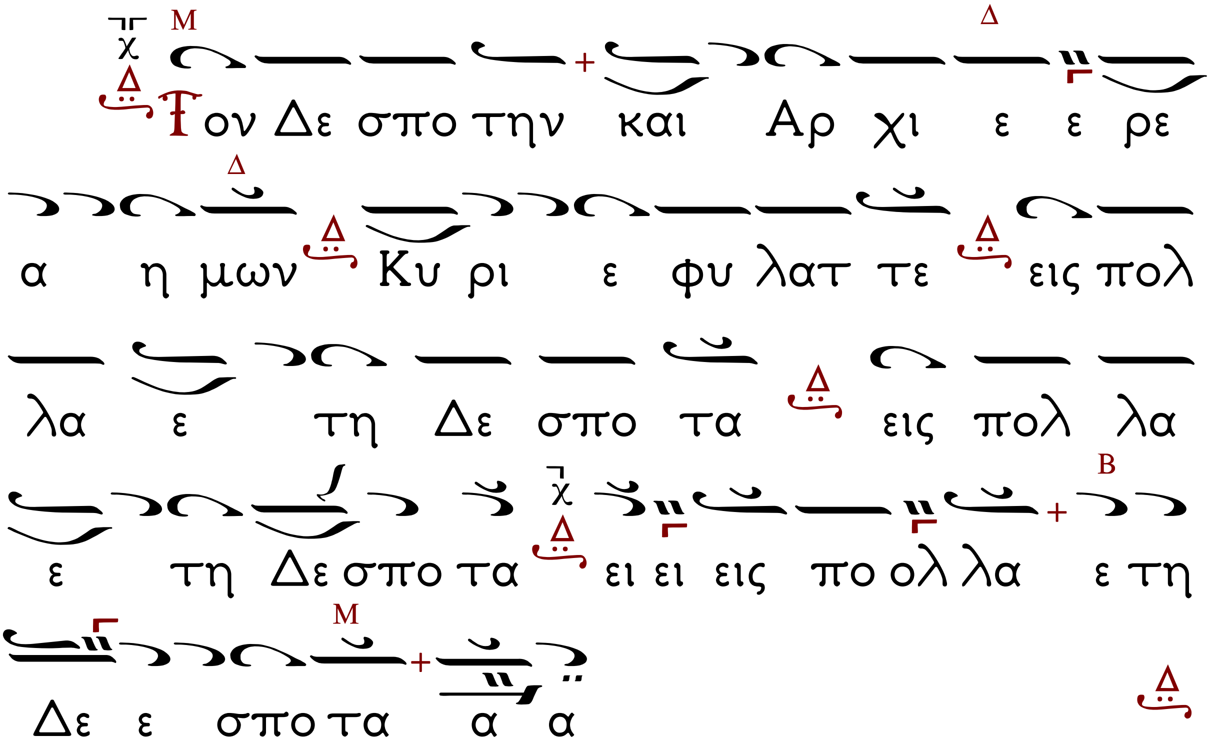

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.